

HAFTALIK SiYASi GAZETE

SOSYALiST CUMHURiYET

SAYI: 262 / 13 Aralık 2022 - 5 TL

İlerici Kadınlar Derneği'nden İmza Kampanyası

Çocuklarımızı karanlığa
teslim etmeyeceğiz!

S.16

BAŞYAZI

İran'da Mollalar,
Türkiye'de Tarikatlar Rejimi

Sayfa 3

PUSULA

Düzenin Kanlı
Tarihi

Sayfa 10

YA TARİKAT
KARANLIĞI
YA LAİKLİK!

Erdoğan İmzaladı: 2 Sendikanın Grev Kararı Ertelendi

AKP'li Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan'ın kararı ile Birleşik Metal-İş ve Özçelik-İş sendikalarının Kocaeli'ndeki grev kararları "milli güvenliği bozucu nitelikte" olduğu gerekçesiyle 60 gün süreyle ertelenmesine karar verildi.

Resmi Gazete'de Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan'ın imzasıyla yayımlanan karara göre, Bekaert İzmit Çelik Kord Sanayi ve Ticaret Anonim Şirketine ait Kocaeli'nin İzmit ilçesindeki işyerinde Birleşik Metal-İş Sendikası tarafından alınan grev kararı ile Bekaert Kartepe Çelik Kord Sanayi ve Ticaret Anonim Şirketine ait Kocaeli'nin Kartepe ilçesindeki işyerinde Özçelik-İş Sendikası tarafından alınan grev kararı, "milli güvenliği bozucu nitelikte" görüldüğünden 60 gün süreyle ertelendi.

Söz konusu karar, 6356 sayılı Sendikalar ve Toplu İş Sözleşmesi Kanunu'nun 63'üncü maddesi gereğince verildi.

Konuyla ilgili olarak Sınıf Tavrı yaptığı açıklama ile "Lastik teli nasıl milli güvenliği bozar?" dedi. Açıklamanın tamamı şu şekilde:

Lastik Teli Nasıl Milli Güvenliği Bozar!

AKP'li Cumhurbaşkanı bir kez daha sermayenin temsilcisi olduğunu gösterdi.

Kocaeli İzmit'te bulunan, Birleşik Metal İşçileri Sendikası ve Öz Çelik İş Sendikasının örgütlü olduğu, lastik teli ve inşaat malzemeleri üreten

Bekaert Çelik Kord işçilerinin grevi Cumhurbaşkanı tarafından milli güvenliği bozucu nitelikte olduğu gerekçesi ile yasaklandı.

Soruyoruz; lastik teli nasıl milli güvenliği bozucu etkisi yaratıyor? Çocukların bile inanamayıp güleceği bu bahaneye, hafızamız Cumhurbaşkanı'nın patronlara seslenirken 'Şimdi grev tehdidi olan yere biz OHAL'den istifadeyle anında müdahale ediyoruz.' diyerek olağanüstü hali nasıl patronlar için kullandığını hatırlatıyor.

Onların milli güvenlikten anladıkları patronların karıdır. Onlar için milli güvenlik, bu sömürü düzeninin aksamamasıdır.

İşçilerden korkuyorlar,

Yoksulluğun, açlığın, işsizliğin dibe vurduğu bu dönemde, işçilerin ayağa kalkmasından korkuyorlar. Kendilerinin lütuf ettikleriyle yetinmesini istiyorlar. Onun için en ufak hak arama mücadelesini bile kendileri açısından milli güvenliği bozucu etki sayıyorlar.

Bekaert işçisi haklıdır ve kazanacaktır. Sınıf Tavrı Bekaert işçilerinin başlattıkları fiili ve meşru grevini selamlar ve dayanışmasını sürdüreceğini ilan eder. İşçi sınıfımızı ve tüm sınıf dostlarımızı Bekaert işçisiyle ve sendikaları ile dayanışmaya çağırıyoruz.

Sınıf Tavrı

"Memleket Sohbetleri"nin İstanbul ayağı tamamlandı

Türkiye Komünist Hareketi'nin (TKH) Türkiye'nin birçok yerinde ülke ve dünya gündemini değerlendirip

emekçilerin çıkış yolunu konuşmak üzere düzenlediği Memleket Sohbetleri, "Karanlıktan Çıkış: Yeni bir Cumhuriyet" başlığıyla devam ediyor.

Kasım ayında İzmir'in birçok bölgesinde düzenlenen Memleket Sohbetleri, Aralık ayında İstanbul'da devam etti. "Haramilerin saltanatına karşı eşitlikçi ve kamu-cu bir düzen, karanlığa karşı laik

Türkiye, emperyalizmin boyunduruğuna karşı tam bağımsızlık istiyoruz" söylemiyle gerçekleşen Memleket Sohbetleri İstanbul'un birçok ilçesinde emekçilerle buluştu.

Gündeme dair sorunların ve çözüm önerilerinin konuşulduğu, tartışıldığı Memleket Sohbetleri önümüzdeki süreçte de devam edecek

BAŞYAZI

İran'da Mollalar, Türkiye'de Tarikatlar Rejimi

Türkiye, bir kez daha tarikat ve cemaat gerçeği ile yüzleşiyor. 6 yaşındaki bir kız çocuğunun bizzat ailesinin onayı ve izniyle 29 yaşında bir tarikat müridi ile evlendirildiği gerçek karşısında Türkiye ayağa kalkmış durumda.

Mesele münferit bir vaka mıdır? Tarikat ve cemaatlerin, karanlığın ve gericiliğin odakları olarak kadına, evliliğe ve ahlaka nasıl baktıkları biliniyor. Geçmiş dönemde bizzat tarikatlar/cemaatler içinde ve özellikle onların bünyesinde bulunan dernek/vakıf/yurt gibi yerlerde bir dizi cinsel istismar vakası ortaya çıkmış, cinsel istismar suçuyla onlarca gerici yargılanarak mahkûm edilmiştir. Ensar, Süleymancılar, Uşaki, Gülen gibi onlarca tarikatata ait yurt ve yatılı Kuran kurslarında karşımıza çıkan çürüme vakaları, tarikat ve cemaatlerin, sadece küçük yaşta çocukların evliliğinde sorun görmemesiyle değil aynı zamanda doğrudan cinsel istismarla da anılacak yapılar olduğunu gözler önüne seriyor.

Toplumsal çürüme ve gericilik el ele gidiyor. Mafyalaşma, çeteleşme, uyuşturucu sorunu gibi başlıklarda görülen artış ile gericiliğin büyümesi paralel. Bu sosyolojik olgunun değerlendirilmesi gerekiyor. Özünde çürüme din kılıfıyla kapatılmaya çalışılırken, gericilik bu çürümenin payandası oluyor. Ancak bundan daha ötesinde şu söylenmelidir: Bugün gericilik aynı zamanda toplumsal ve ahlaki çürümenin de kaynağı haline gelmiş bulunuyor. Artık mızrak çuvala sığmıyor; bugüne kadar üstünü örttükleri onca olaydan sonra bugünkü gerçek karşısında AKP ve yandaşlar bile başını kuma gömüyorlar. Yaşanan ahlaksızlık karşısında AKP bile tarikatları savunamıyor.

Ancak olayı hafifletmek için AKP Bakanı "insani durum" diyebiliyor, Millet İttifakı'nın bileşeni Karanmollaoğlu "tarikatları kapatın demek olmaz" diye kalkan olmaya kalkıyor, şeriatçı Hüda-Par ise "çocuk olduğuna kim karar verecek" demekte sorun görmeyecek kadar durumu meşru görüyor.

Tarikat ve cemaatler sadece bir "ahlak" ya da çürüme sorunu olarak ele alınabilir mi? Bunun yanıtını da son 20 yıllık zaman diliminde, yani AKP'nin karşı-devrim sürecinde ortaya çıkan somut olgular veriyor: Tarikat ve cemaatlerin Türkiye'nin kanserli dokuları olduğu gerçeği karşımızda duruyor.

Gülen Hareketi'nin 15 Temmuz darbe girişimi sırasında 251 kişiyi öldürebilmesi, bir halk düşmanlığı değil midir? İnsanların üzerine savaş uçağı ile bomba atacak bir halk düşmanlığı İslamcı tarikatlara nasip olmuştur. Benzer şey İŞİD ya da cihatçı terör örgütleri için de aynen geçerli değil mi?

Ya da İsmailağa cemaati içindeki hala sırrı çözülememiş cinayetler. Ya da Menzil tarikatı içinde yaşanan cinayet! Tarikat ve cemaatler aynı zamanda

kendi içinde doğrudan cinayet işleyen şebekeler olarak mafyayı aratmayacak bir nitelik arz ediyorlar!

Ya Adnan Hocacılara ne demeli? İslamcılığın, dinciliğin yan yana geldiği bir harem zihniyeti!

Türkiye'de tarikat ve cemaat fotoğrafı budur: İsmailağacılar, Adnan Hocacılar, Gülenciler, Uşakıcılar, Süleymancılar, İlim Yayımcılar... Liste uzayıp duruyor, hangisini elinize alsanız elinizde kalıyor.

Bunlara bir de "marketçileri" eklemek gerekir. Üç harfli marketler şeklinde kodlanan market zincirlerin kurucu ya da ortaklarının doğrudan tarikatlara dayanması, ülkemizde sermayenin aynı zamanda doğrudan tarikatlar tarafından temsil edildiğini açık olarak göstermiyor mu?

Tarikat ve cemaatlerin dini örgütlenme oldukları kesin. Bu dini yapıların, Cumhuriyet öncesi kurumları olarak bugün varlıklarını sürdürüyor olmaları, onların tarihsel gerici yanına doğrudan denk düşüyor. Bugün vakıf, dernek ya da Kuran Kursu adıyla yasal kılıflara sahip olsalar da medreselere ve dergahlara dayanan örgütlenme biçimlerini gizli olarak uygulamaktadırlar.

Bununla birlikte, tarikat ve cemaatlerin savunduğu ve hayata geçirdiği görüş, düşünce, zihniyet ya da ideoloji ne dersiniz deyin, insanlığın gelişim çizgisinin gerisinde kalan dünya görüşüne denk düşüyor. 6 yaşında kız çocukla evlenilmesinde sakınca görülmemesi, özünde kadınların erkeğin kölesi anlayışının tezahüründen başkası değildir.

Bu anlamıyla gericiliğin, karanlığın, yobazlığın bizzat kaynağı olarak tarikat ve cemaatleri görmek gerekir. Bugün ülkemizin gelişmesi isteniyorsa, kadın-erkek eşitliği isteniyorsa, yurttaşlık ve hukuk kuralları geçerli olunmalı deniyorsa, tarikat ve cemaatler karşıya alınmak durumundadır. Geçmişte özgürlükçü laiklik tanımı yaparak tarikatları sivil toplum kuruluşu olarak görenlerin bugün yüzleri kızarıyor mu? Bunu da ayrıca sormak gerek.

Ya da anayasa mahkemesi başkanının, türban gündeminde laikliğin yasaklayıcı değil inanç özgürlüğüne saygılı yorumunu yapmak gerekir görüşünün özünde gericiliği beslediği görülmüyor mu? Laikliğin özgürlükçü yorumu aslında yobazlığın önünü açmak dışında bir anlama ampirik olarak gelmedi, gelmeyecek.

Ancak bütün bunlarla birlikte tarikatlar ve cemaatler dini kurum olmalarının çok ama çok ötesinde birer siyasi örgütlenmelerdir. Amaçları bellidir; din devleti, şeriat rejimi kurmaktır. Tarikat ve cemaatler, toplumsal çürümenin, ahlak dışılığın ve

bilimsel düşünce karşıtlığının odağında olmaları gibi en önemli niteliği politik bir hareket olmasıdır. Çünkü kurulu sömürü düzeni aynı zamanda tarikat ve cemaatlerin de yaşam alanıdır.

Bugün burjuva sınıfının tarikat ve cemaatlerle sorunu yok. Burjuvazi gerici sınıflarla uzlaşmıştır. Tarikat ve cemaatler de kapitalizmle uyumludurlar. Hepsi bugün birer sermaye grubudur. Marketler, İslami holdingler bunlara verilecek en güzel yanıt olarak karşımızda.

Dinci gericilikle mücadele aynı zamanda sermayeye ve sömürüye karşı mücadeledir. Bugün tarikat ve cemaatler, Türkiye'de şeriat devletini hedefleyen siyasi yapılar olarak büyük bir tehdit haline gelmiştir. AKP'nin karşı devrimiyle birlikte tarikat ve cemaatler doğrudan devleti ele geçirmiş durumdadırlar. AKP tarafından devletin bütün olanakları tarikat ve cemaatlerin ayaklarına serilmişken aynı zamanda devlet bürokrasisi tarikat ve cemaatlere göre bölüştürülerek dinci gericilik için istihdam ve makama dönüştürülmüş durumdadır. Devlet bizzat tarikat ve cemaatler tarafından, dün FETÖ de olduğu gibi, ele geçirilmiş durumdadır.

Gericiliğin Panzehiri ise Laiklikdir!

6 yaşında bir kız çocuğunun 29 yaşında bir erkek müridle evlendirilmesinde sakınca görmeyen bir zihniyet, Türkiye'nin utancı ve karanlığıdır.

Laik Türkiye bugün kadın ve çocuklarının eşitlik ve özgürlüğü için gericilikten koruyan şemsiyedir! Bugün AKP tarafından gündeme getirilen anayasa değişikliği, yaşanan bütün bu gerçekler karşısında halkla alay etmek anlamına gelmektedir. Dini esaslara göre düzenlemeyi, başörtüsüne özgürlük adıyla Meclis'e taşıyan AKP ve MHP, anayasal suç işlemektedirler. Anayasanın değişmez hükmü olan laiklik karşıtı verilen bu değişikliğe toptan hayır denmelidir!

İran'da büyük toplumsal tepki var. Kadınlar başörtüsü dayatmasına ve zulmüne karşı ayakta. İran'da mollalar rejiminin bir benzeri bugün Türkiye'de tarikat şeyhleriyle kurulmak isteniyor. İran'da molla rejimi, Türkiye'de tarikat rejimi!

Siyasal İslamcılığın rol modeli İran örneğinin 40 yıllık pratiği bugün İran halkı tarafından kabul edilmiyor. İran'da örtünme dayatması, baskı ve zulmüne karşı halk ayakta Türkiye'de ise türban anayasaya sokulmak isteniyor.

AKP tarikatların ve cemaatlerin koalisyon partisi olarak bugün anayasayı şeriat rejimine dönüştürmeye çalışıyor.

Ülkemizin karşı karşıya bulunduğu durum budur.

Soylu neden BAE'ye gitti?

İçişleri Bakanı Soylu'nun geçen hafta BAE'yi ziyarete gitmesi, daha önce suikast gündemi ile akla gelen Sedat PEKER başlığını yine akıllara getirdi. İşin diplomatik kısmı için mi yoksa ...?

İçişleri Bakanı Süleyman Soylu hakkında yakalama kararı bulunan suç örgütü lideri Sedat Peker'in kaldığı Birleşik Arap Emirlikleri'ne gitti.

Soylu, Başbakan Yardımcısı ve BAE İçişleri Bakanı Al Nahyan ile görüştü. Heyetler arası görüşmede, Bakan Yardımcısı İsmail Çataklı, Türkiye'nin Abu Dabi Büyükelçisi Tugay Tunçer, Emniyet Genel Müdür Yardımcısı Resul Holoğlu da hazır bulundu.

Soylu'nun bu geziye İnterpol Dairesi'nden sorumlu Emniyet Genel Müdür Yardımcısı Mustafa Çalışkan yerine TEM'den sorumlu olduğu öğrenilen Resul Holoğlu ile gitmesi şüpheleri artırdı. Ayrıca İnterpol'un Başkanı olarak BAE'li General Ahmed Nasır el Reisi olduğu halde Mustafa Çalışkan'ın bu geziden dışlanması bu olayı

daha dikkat çekici hale getirdi.

Soylu'nun ziyareti, organize suç örgütü şüphelisi Sedat Peker cephesinde yankı uyandırdı. Sedat Peker'in yakın çevresinde "Süleyman Soylu, benim iade edilmem için özel olarak geldi" yorumunda bulunduğu bilgisi basına yansıdı. Elde edilen bilgilere göre Peker, Soylu'nun heyetinde bulunan Emniyet Genel Müdür Yardımcısı Resul Holoğlu'nun geçmişte kendisi hakkındaki soruşturmanın başındaki isim olmasına işaret etti.

Hakkında İstanbul, Ankara ve Bursa başta olmak üzere birçok dava bulunan Sedat Peker hakkında Şubat 2022'de kırmızı bülten çıkarılmıştı. Adalet Bakanlığı da BAE yönetiminden 23 Kasım'da Peker'in Türkiye'ye iadesi için geçici

tutuklanmasını talep etmişti.

Bu süreçte BAE yönetimi Sedat Peker'in Youtube hesabı üzerinden paylaşım yapmasını Haziran ayında yasaklamıştı. Bu yasak, 3 Eylül'de ise tamamen tüm sosyal medya hesaplarına uzanmıştı. Peker, bu tarihten itibaren "dijital tecride" sokulmuş durumda. BAE yetkilileri, Peker'in paylaşım yapması halinde Türkiye'ye iade edecekleri uyarısını kendisine iletti.

Önümüzdeki dönem seçimlerinin kaderine etki etmesi beklenen öbeklerden birinin elemanı olan Sedat Peker'in ortadan kaldırılması fikri, bir s üredir sosyal medyada çok konuşulan konuların başında geliyordu. Kendisini korumaya alan Peker'in videolarından ne gibi pisliklerin döküleceği merak konusu.

KOMÜNİSTLERE GÜÇ VERMEK İÇİN NE YAPABİLİRSİN?

Partinin çalışmalarına aktif olarak katılabilirsin.

Partiye resmi üye olarak seçimlerde daha etkili rol oynamasına katkı sağlayabilirsin.

Partiye düzenli bağış yapabilirsin.

Partiden haberdar olmak ve çevreni bilgilendirmek için Telegram ve Whatsapp kanallarına abone olabilirsin

Partinin haftalık gazetesi Sosyalist Cumhuriyet'i çevrene dağıtarak katkı sağlayabilirsin.

Partiyi bulunduğu bölgede temsil edebilir, Büro, Lokal, Temsilcilik açılmasında aktif rol oynayabilirsin.

Yeni Bir Cumhuriyet programını çevremeye dağıtarak katkı sağlayabilirsin

ORAK ÇEKİÇ
SEÇİM
PUSULASINDA

Asgari Ücret Önerileri Açlık Sınırında, Gerici Vakıflara Para Yağıyor.

Aralık ayı itibarı ile devlet nezdinde asgari ücret tespit komisyonu toplanması başlıyor. Birden fazla devam eden turlar sonucunda AKP'li Cumhurbaşkanı Tayyip Erdoğan'ın verdiği karar oluyor. Peki kim ne kadar önerdi, nasıl önerdi?

Konunun muhatabı olduğunu düşünen siyasi partiler ve sendikalar, 7 bin 785 lira ile 13 bin 200 lira arasında değişen asgari ücret önerilerini açıkladı.

Asgari Ücret Tespit Komisyonu, 7 Aralık'ta ilk toplantısını yaptı. Komisyonda işçi tarafını temsil eden Türkiye İşçi Sendikaları Konfederasyonu (TÜRK-İŞ) Başkanı Ergün Atalay "kırmızı çizgilerinin açıklık sınırı" olduğunu daha önce kamuoyuna söylemişti.

Komisyona dahil olmayan ancak her yıl kendi asgari ücret önerisini sunan Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu (DİSK), 13 bin 200 TL'lik asgari ücret önerisini açıkladı. DİSK Başkanı Arzu Çerkezoğlu, asgari ücretin yılda dört kez güncellenmesi gerektiğini söyleyerek, "Bugün asgari ücreti konuşurken sembolik bir ücreti değil, ortalama ücreti konuşuyoruz. Bu koşullar altında asgari ücretin insanca yaşanacak bir ücret olarak saptanması yaşamsal önem taşıyor" dedi.

CHP Genel Başkan Yardımcısı Veli Ağbaba, 2023 için asgari ücret önerilerinin 10 bin 128 lira olduğunu söyledi.

Türkiye'de yıl sonunda baz etkisi ile enflasyonun düşmesinin, herkesin bileceği bir gerçeklik olduğunu dile getiren Ağbaba, enflasyon düşse bile ekmeke, reçel, peynir gibi gıda fiyatlarının düşmeyeceğini, artmaya devam edeceğini kaydetti.

Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı asgari ücret anketine göre, işçi ya da işveren olmayan çeşitli mesleklere sahip kişilerin 2023 yılı asgari ücreti için ortak beklentisi 7 bin 845 lira oldu. İşçi, işveren ve farklı mesleklere sahip kişilerin beklentilerini tespit etmeye üzere akademik kadro tarafından Türkiye genelinde yapılan araştırma kapsamında hem işçi hem de işveren kesimine yapılan anketlerin sonuçları açıklandı.

İşçi, işveren ve farklı mesleklere sahip kişilere, 2023 yılı asgari ücret beklentisinin sorulması üzerine, işçilerin asgari ücret beklentisi 7 bin 500 liranın üzerindeyken işverenlerin asgari ücret beklentisi 7 bin lira oldu.

Millet açıklık sınırında yaşarken hükümet her sene yaptığı gibi Gülen Hareketi'ne yakın yurtdışındaki okulları gasp eden Maarif Vakfı okullarına adeta para akıtıyor. Vakfın okullarına, Milli Eğitim Bakanlığı'na bağlı devlet okullarına ayrılan kaynaktan 3 kat daha fazla para aktarıldığı gündeme geldi.

Kuruluş yasasında yer almasına karşın yönetiminde MEB temsilcisinin bulunmadığı Türkiye Maarif Vakfı'na 2023'de aktarılması öngörülen kaynak, çarpıcı bir detayı gün yüzüne çıkardı. Eğitim bütçesinden 2023'te Maarif Vakfı'na 3,5 milyar

“

Aralık ayının gelmesi ile birlikte asgari ücret tartışmaları alevlendi. Açlık sınırının bile altında olan bir ücret üzerine bu kadar tartışma dönmesi ayıp değilse nedir?

”

lira kaynak aktarımı öngörüldü. Maarif Vakfı'nda öğrenci başına düşen para 69,9 bin TL olurken MEB'e bağlı okullarda ise bu tutar 23,9 bin TL'de kaldı. Vakfın okullarında öğrenim gören öğrenci başına düşen para, Türkiye'deki devlet okullarında öğrenim gören öğrenciler için ayrılan tutarı üçe katladı. Asgari ücretliye ise yine açıklık düştü, bir yanda açıklık sefalet ücreti, bir yanda İslami örgütlenmelere aktarılan paralar.

Hükümet dahil bütün kurumların yaptığı açıklamalarda, açıklık sınırının tartışılan asgari ücret rakamlarının üzerinde olduğunu bildiğimiz ülkemizde, işçi sınıfının yumruğu ve bu sefil tartışmayı sonlandırması gerekmektedir. Bırakın ev kirası ödemeyi, sosyal bir yaşantı için dışarı çıkmayı emekçiler bugün kredi kartı batağının için de yüzmektedirler. Örgütlülük ve mücadelenin sesi olmak zorunda sosyalistler.

Yeni Ülke 21. Sayı Çıktı

**Yeni Ülke' nin 21. Sayısı
“AKP'NİN 20 YILI”
dosya konusu ile çıktı.**

BİM, ŞOK, A101, AKP, MHP

Üç Harfliler Vatandaşın Cebine Göz Dikti

Cumhur İttifakının Zincir Marketler İle Dalaşı

AKP'li Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan Eylül ayında New York'ta Türki binasının açılışında yaptığı konuşmada zamlar ve fahiş fiyatlar konusunda zincir marketleri suçlayarak "5 tane zincir market. Bunlar bütün o ürünü toparlıyor. Bu 5 tane zincir marketin topladığı ürünle piyasalar alt üst oluyor. Zincir marketlerin bu uygulamalarıyla mücadelede Ticaret Bakanlığımız gerekli olan her türlü tedbiri alıyor, alacak ve bunlara da gerekli operasyonları yapacaktır" ifadelerini kullanmıştı.

Ardından küçük ortak Bahçeli de partisinin grup toplantısında zincir marketleri hedef alarak "Zincir marketlerde gün aşırı yapılan zamların toplumsal huzurumuza tahammülsüzlük olduğu kanaatindeyim. Zincir marketlerin FETÖ'yle irtibatı araştırılması gerekmektedir. Bu açgözlülere müsamaha gösterilmemelidir. Mutfaklarımıza karabasan gibi çöken kim varsa, iki yakasından tutmak devletin asli vazifesidir," açıklamasıyla gündeme dahil oldu.

Bahçeli'nin bu ifadelerine yanıt veren Gıda Perakendecileri Derneği Başkanı ve BİM İcra Kurulu Üyesi Galip Aykaç okları üzerine çekmiş, daha sonra MHP'liler ve suç örgütü liderleri tarafından tehdit edilmiş ve dernek başkanlığından istifa etmişti.

Marketlerin Kapısına Kilit Vuruldu, Saldırıları Düzenlendi

Yandaşların ve suç örgütlerinin tehditlerinin ardından zincir marketlere yönelik saldırılar, yer yer kapatmanın yanı sıra para cezası gibi yaptırımlarda gündemde.

Burdur'da, MHP'li Tefenni Belediyesi, ilçedeki BİM şubesinin önüne, Bahçeli'nin zincir marketlerle ilgili sözlerine yer verilen bir reklam panosu yerleştirdi.

Ağrı'da zabıta ekiplerince yapılan denetim sonucu 5 market, Çankırı'da 2 market mühürlendi.

Amasya'da ise Belediye Başkanı Mehmet Sarı, il merkezindeki BİM marketlerinin tamamını zabıta ekipleriyle denetletti.

Rekabet Kurulu, hızlı tüketim malları sektöründe faaliyet gösteren zincir market ve teşebbüsler hakkında, 4054 sayılı 'Rekabetin Korunması Hakkında Kanun'u ihlal ettikleri yönündeki iddialar

üzerinden soruşturma başlattı.

Ayrıca 7 Aralık'ta Resmi Gazetede yayımlanan bir karar ile zincir marketlere, satışa sundukları ürünlerini Ticaret Bakanlığı'nın sistemine aktarma zorunluluğu getirildi.

Zincir Marketlerin AKP İle İlişkileri ve Cemaat Detayı

AKP iktidarı ile birlikte güç kazanan tarikat ve cemaat örgütlenmelerinin gıda sektörü ve bununla bağlantılı olarak zincir marketlerde sahip oldukları pay biliniyor.

Bugün AKP ve MHP'nin suçladığı BİM marketler zincirinin en büyük pay sahiplerinin başında Erdoğan'ın abi dediği Latif Topbaş ve ailesi bulunuyor. Topbaş ve diğer kurucu isimler Nakşibendi tarikatının bir kolu olan Erenköy Cemaatine mensup. Yine bir diğer kurucu isim olan ve bir dönem El Kaide ile bağlantıları nedeniyle hakkında dava açılan Yasin El Kadı'nın da Erdoğan ailesi ile yakın ilişkiler kurduğu biliniyor.

Öte yandan 2016 yılında A101 Yönetim Kurulu Başkanı ve Aydın Holdingin sahibi Turgut Aydın hakkında FETÖ soruşturması kapsamında inceleme yapıldı. Ağustos 2016'da, Gülen yapılanmasına finansal destek sağlama iddiasıyla yürütülen soruşturma kapsamında, dönemin A101 Yönetim Kurulu Başkanı Turgut Aydın ve Yönetim Kurulu Başkan Vekili Ahmet Yaşar Aydın gözaltına alındı, kısa süre sonra ise serbest bırakıldı. Bank Asya'nın da kurucularından olan Turgut Aydın 17-25 Aralık sürecinden sonra nedamet getirip 'aldatıldık' diyenler kervanına katılanlardan.

Bugün hedef tahtasına oturtulan ŞOK marketler zincirinin sahibi Murat Ülker ise AKP'nin başbakanlığını yapmış bugünün 'muhalifi' Ahmet Davutoğlu'nun sınıf arkadaşı ve daha sonra dönürü olarak biliniyor. Ülker grubu hakkında da 15 Temmuz darbesinden sonra FETÖ ile bağlantılı olduğu suçlamaları ortaya atılmış ancak grup bu iddiaları yalanlamıştı.

Gıda Ve Temel Tüketim Malzemelerinde Ki Yüksek Kar Paylaşımıyor

Emekçiler artan fiyatlar altında ezilirken patronlar karlarına kar katıyor. AKP-MHP ittifakı ise pastadan pay kapma arayışında.

Türkiye İstatistik Kurumu'nun (TÜİK) verilerine göre enflasyon kasım ayında aylık bazda yüzde 3,51

“**AKP'nin yirmi yıllık yağma ve ranta dayalı ekonomi politikaları ülkeyi uçuruma sürüklerken, ekonomik krize suçlu arayışları devam ediyor. Krizi dış güçlere bağlayan çıkışları ile istediği etkiyi yaratamayan AKP şimdi de kurdukları rant düzeninden azade imiş gibi zincir marketleri hedef tahtasına oturtarak kendini aklama telaşında.**”

artarken, yıllık enflasyon yüzde 84,39, yıllık üretici enflasyonu kasım ayında yüzde 136,02 oldu.

Bağımsız iktisatçılardan oluşan Enflasyon Araştırma Grubu'nun (ENAG) verilerine göre ise Tüketici Fiyat Endeksi (E-TÜFE) son 12 aylık artışı ise yüzde 170,70 olarak gerçekleşti. Yılbaşından bu yana artış ise yüzde 125,43 oldu.

Kriz koşullarında bahsi geçen zincir marketlerin kar oranları ise şöyle;

BİM, krizin derinleştiği 2021 yılının son çeyreğini piyasa beklentisi olan 329 milyon TL'nin üzerinde 684 milyon TL net dönem kârı ile sonlandırdı. 2021 yılının tamamındaki ana ortaklığa ait net kârı geçen yıla kıyasla yüzde 12 büyümeye ile 2 milyar 932 milyon TL'ye ulaştı. BİM, 2022'nin ilk dokuz ayında yaklaşık yüzde 109 oranında bir artışla, 4,8 milyar TL kâr elde etti.

2021 yılında 319 milyon lira kar açıklayan ŞOK marketleri ise 2022 ilk dokuz ayında yaklaşık yüzde 282 artışla 1,8 milyar TL kâr elde etti.

Bütün bu tablonun karşısında vatandaşı enflasyon karşısında ezdirmeyeceğiz masalları anlatan AKP iktidarı geçtiğimiz yıllarda soğan ve patates depolarına baskınlar düzenledi. Ardından önce tanzim satış noktaları ile sözde ucuza satış yaptı, daha sonra Tarım ve Kredi Kooperatif Marketleri ile sisteme dahil oldu. Ancak vatandaş fahiş fiyat uygulayan zincir marketlerden koruma iddiası ile propaganda edilen Tarım ve Kredi Kooperatif Marketlerinde ki fiyatlar daha düşük değil, hatta pek çok üründe daha yüksek.

Pasta büyük, pastanın paylaşımı konusunda kavgada büyük. Üç harfliler tepişirken emekçiler zam ve yoksulluk altında eziliyor.

17 Yaşında Bir Fidan

Erdal Eren, bir askeri öldürdüğü iftirasıyla henüz 17 yaşındayken, ama yaşı büyütülerek idam edildi.

ODTÜ öğrencisi Sinan Suner, 30 Ocak 1980 akşamı Ankara'da duvara yazı yazarken, dönemin MHP'li Bakanı Cengiz Gökçek'in koruması Süleyman Ezendemir tarafından vurulmuş, daha sonra arabasına alınarak sokaklarda dolaştırılıp işkence edilmişti. Ezendemir, Suner'in kan kaybından öldüğünü anlayınca da bir hastanenin kapısına bırakıp kaçıyordu.

Olayın duyulmasının ardından ODTÜ'lü arkadaşları 2 Şubat 1980'de Sinan Suner'in öldürüldüğü Ayrancı Hoşdere Caddesi'nde eylem düzenlemişti. Yapılan eyleme askerler saldırmış, çıkan çatışmada asker Zekeriya Önge yaşamını yitirmişti. Erdal Eren bu eylemde Önge'yi vurduğu iddia edilerek gözaltına alınmış, daha sonra Mamak Askeri Cezaevi'ne konulmuştu. Önge'yi öldüren kişi olmadığı birçok bilimsel, hukuki bulguyla açıklansa dahi "Ne zamandır kimseyi asmıyoruz, asalım bu çocuğu ibret olsun" denilerek Erdal Eren idam sehпасına gönderildi ve 13 Aralık 1980'de idam edildi.

Onlar bir cana kıyarak ibret olsun dediler, biz

gencelik yoldaşımız Erdal Eren'i her zaman yaşatarak ibretin ne olduğunu her zaman göstereceğiz! Saygıyla anıyoruz...

Erdal Eren'in İdam Edilmeden Önce Yazdığı Mektup:
"Sevgili annem, babam ve arkadaşlarım,

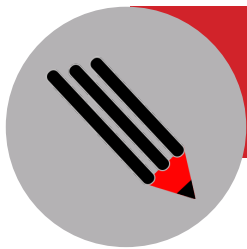
Sizlere bugüne kadar pek sağlıklı mektup yazamadım. Ayrıca konuşma olanağımız ve görüşmemiz de olmadı. Zaten dışarıdayken de birbirimizi anlayacak şekilde konuşamadık. (Bu konuda sizlere karşı

büyük oranda hatalı davrandım. Ancak bunu size karşı saygı duymadığım, bu nedenle böyle davrandığım şeklinde yorumlamamanızı dilerim) bu nedenle sizlere anlatacağım, konuşacağım çok şey var. Ancak olanak yok. Düşüncelerimi bu mektupla anlatmaya çalışacağım. Şu anda ne durumda olacağınızı tahmin ediyorum. Ama çok açıklıkla söylüyorum ki benim moralim çok iyi ve ölümden de korkum yok. Çok büyük bir ihtimalle bu işin ölümle sonuçlanacağını çok iyi biliyorum. Buna rağmen korkuya, yılgınlığa, karamsarlığa kapılmıyorum ve devrimci olduğum, mücadeleye katıldığım için onur duyuyorum. Böyle düşünmem, böyle davranmam, halka ve devrime olan inancımın gelmektedir. Ölümden korkmadığımı söylemem, yaşamak istemediğim, yaşamaktan bıktığım şeklinde anlaşılmalı. Elbette ki hayatta olmayı ve mücadele etmeyi arzularım. Ancak karşıma ölüm çıkmışsa, bundan korkmamam, cesaretle karşılamam gerekir. Biliyorsunuz ki bu ceza işlediğim iddia edilen suçtan verilmedi. Asıl amaçlanan böyle bir olayla gözdağı vermek ve mücadeleyi engellemek hedefinedir. Bu nedenle sizinde bildiğiniz gibi, kendi hukuk kurallarını çiğneyerek bu cezayı verdiler.

Cezaevinde yapılan (neler olduğunu ayrıntılı bir biçimde öğrenirsiniz sanırım) insanlık dışı zulüm altında inletildik. O kadar aşağılık, o kadar canice şeyler gördüm ki, bugünlerde yaşamak bir işkence haline geldi. İşte bu durumda ölüm korkulacak bir şey değil, şiddetle arzulan bir olay, bir kurtuluş haline geldi. Böyle bir durumda insanın intihar ederek yaşamına son vermesi işten bile değildir. Ancak ben bu durumda irademini kullanarak, ne pahasına olursa olsun yaşamımı sürdürdüm. Hem de ileride bir gün öldürüleceğimi bile bile. Sizlere bunları anlatmamın nedeni yaşamaktan bıktığım ya da meselenin önemini, ciddiyetini kavramadığım gibi yanlış bir düşünceye kapılmamanız içindir. Bütün bu yapılanlar, başımdan geçenler, kinimi binlerce kez daha arttırdı ve mücadelemde azimimi körlükledi. Halka ve devrime olan inancımı yok edemedi. Mücadeleyi sonuna kadar, en iyi bir şekilde yürütmek ve yükseltmekten başka amacım yoktur. Mesele benim açımdan kısaca böyle. Ancak sizin açınızdan daha farklı, daha zor olduğunu biliyorum.

Anne, baba ve evlat arasındaki sevgi çok güçlüdür, kolay kolay kaybolmaz. Ve evlat acısının da sizin için ne derece etkili olacağını biliyorum. Ama ne kadar zor da olsa bu tür duygusal yönleri bir kenara bırakmanızı istiyorum. Şunu bilmenizi ve kabul etmenizi isterim ki, sizin binlerce evladınız var. Bunlardan daha niceleri katledilecek, yaşamlarını yitirecek, ama yok olmayacaklar. Mücadele devam edecek ve onlar mücadele alanlarında yaşayacaklar. Sizlerden istediğim bunu böyle bilmeniz, daha iyi kavramaya çaba göstermenizdir. Zavallı ve çaresiz biriyim gibi arımdan ağlamanız beni yaralar. Bu konuda ne kadar güçlü, ne kadar cesur olursanız, beni o kadar mutlu edersiniz. Hepinize özgür ve mutlu yaşam dilerim.

Devrimci selamlar, oğlunuz Erdal."

Genç Köşe

Nereye Gidiyor Bu Gençlik?

Gençler... Gençler bir ülkenin geleceği, ileride ülkenin en ön saflarında boy gösterecek kesimi. AKP'den başka iktidar görmeyen gençler bu iktidardan ve düzenden ne kadar rahatsız olsa da henüz harekete geçmiş değil. Aslında bu sorunun köklerini besleyenler arasında 22 yıllık AKP iktidarının apolitik, bireyci ve çözümden uzak bir gençlik yaratma çabası var.

Peki arzuladıkları gençliği yaratmak için neler yapıyorlar? Gençleri önce gerçek tarihten uzaklaştırıp yerine saçma sapan tarih dizilerine mahkûm ettiler, sonra "Tarihini bilmeyen geleceğini de bilemez." diyerek pozitif bilimlerden mahrum ettiler, sonra "Doğru söyleyeni dokuz köyden kovarlar." diyerek kültür ve sanatı murdar ettiler, en son bunları dile getirenleri de "Silivri soğuktur." diyerek hapsedtiler.

Altyapı üst yapıyı belirler. Gerçeklik ve toplumsallıkla bağı kopartılan müfredatlarla yalnızca ezberden ibaret bir "eğitim" yaratıldı. Bilimin esamesinin okunmadığı ders kitapları, hurafelerle dolduruldu. Akıllarda bir tek "Bu bilgiler gerçek hayatta ne işimize yarayacak?" sorusu kaldı. AKP'nin gençliğe reva gördüğü; başıboş sokak köşelerinde mafyacılık oynarken sözde mücadeleye rağmen uyuşturucu baronlarının ve sokak

çetelerinin kucacağına düşmekti. Bir taraftan şeriat istiyoruz diye bağırın ve arka planda büyük sermayedarların beslediği, kirli işlerin döndüğü, taciz ve tecavüzlerin olduğu tarikatlar tarafından sindirilmekte. Kendilerini "maymuna benzeten" karikatür dergileri kağıttan olduğu için fabrikaları kapatan iktidar ve ardı arkası kesilmeyen özelleştirmelerle birlikte çıkan ekonomik krizi vergiler ve pahalılık ile toparlamaya çalışanlar, gençlere bir darbe de buradan indirdiler.

Bir yandan okuyup bir yandan çalışan ve kendilerini bu sömürü düzeninin içinde bulan gençlerin birçoğu ümidini giderek yitiriyor. Çünkü üniversite mezunlarının bile işsiz olduğu ülkemizde başta KYK (devlet kurumu olmasına rağmen) ve diğer kurumlara borçlanıyor. Borçlandıkları için de sisteme ister istemez bağlanıyor ve boyun eğmek zorunda bırakılıyor. Boyun eğmeyenler de baskı ve zulüm ile karşı karşıya kalıyorlar.

Bu duruma diğer düzen partileri de net bir çözüm üretmiyor. Günümüz düzen partileri her alanda yaptığı gibi bu alanda da Z kuşağı adı altında bir sınıfılaşırma yoluna giderek gençlerin sadece oylarına talip olmakla yetinebiliyor. Fark ettiyseniz gençler hep kendilerini ya bir durumun içinde buluyor ya da buna zorunda bırakılıyor.

Gençlerin yine böylesi kuşatma altında zorunda kaldıkları ya da doğrusu zorunda "hissettikleri" bir durum da ülkeden kaçış olarak karşımıza çıkıyor. Ülkeyi terk etme arzusu ise en çok umutsuzluktan ve geleceksizlikten kaynaklanıyor. Terk edilmek istenen AKP'nin ve sermayenin Türkiye'si oysaki terk etmekle sorunlar çözülmüyor; gençlerin başına çoraplar ören kapitalizmden, bir başka kapitalizme kaçılıyor ve bu kez gidilen yerlerde türlü sorunlarla karşılaşmaya devam ediliyor. Sorunun esası ise şudur: Ya devrim yolunu seçeceğiz ya da bu düzenin baskılarına, haksızlıklarına boyun eğerek, şu ya da bu biçimde teslim olarak yaşamayı seçeceğiz. Bu çeşit bir seçim, yok olmanın bir biçimidir.

Biz bu toprakların öğrencisi, işçisi, emekçisi... Biz bu toprakların yetiştirdiği nesilleriz. Biz laik, tam bağımsız bir Türkiye'de yeni bir cumhuriyet sevdisıyla yanıp tutuşan sosyalist gençleriz. Bugün bireyin kurtuluşu ve bireyin mahkumiyetinden kurtulması bireysellikte değil, tam tersine toplumsal örgütlenmeyle mümkün diyenleriz. "Nereye gidiyor bu gençlik?" sorusuna verecek tek yanıtımız ise, hiçbir yere gitmediğimizdir.

■ Onur Cem Altuntaş

YA TARİKAT KARANLIĞI YA LAİKLİK!

Bir kez daha tarikat ve cemaatler yeni bir skandalla gündemde. Geçmişte onlarca skandal, bizzat AKP iktidarı tarafından kapatılırken artık mızrak çuvala sığmadı.

Bir tarikat şeyhinin kızı, yaşadıklarını yargıya taşıyınca skandal ülke gündeminde birinci sırada yerini aldı. İsmailağa Cemaati'ne bağlı Hiranur Vakfı'nın kurucusu Yusuf Ziya Gümüşel'in kızı H.K.G. savcılığa başvurmuş, 6 yaşında iken bizzat ailesinin izni ve onayı ile aynı tarikatın 29 yaşında bir müridiyle evlendirildiğini söylemiştir. 6 yaşında bir çocuğun 'dini nikah' adıyla evlendirmesi, tarikatların iç yüzünü göstermesi açısından ibretlik.

Bu olay münferit olmadığı gibi buzdağının da sadece görünen yüzü. Öncelikle basına yansıyan bu durumun gerici örgütlenmeler içinde ne kadar yaygın olduğu için başka boyutu. Gerici örgütlenmelerin ülkenin hukuku yerine kendi hukukları üzerine kurdukları iç yaşamda benzer örnekler fazlasıyla var. Dini nikah adı altında çocuk yaşta evlilik ve çocuk yaşta annelik gibi olguların gerici örgütlenmeler içinde var olması kimseyi şaşırtmıyor. Hatta resmi istatistikler de Türkiye'de çocuk yaşta evlilik ve annelik olgularının az sayıda olmadığını gösteriyor. Tarikat ve cemaat gerçeğinin bir boyutu bu.

Bununla birlikte ülkenin tarikat ve cemaatleri bir kez daha tartışmasının bir başka boyutu da bu örneğin münferit olmadığı. Tersinden geçmiş dönemde yaşanan onlarca örnek tarikat ve cemaatlerin gerçek yüzünü göstermeye yeter de artar bile.

Tarikatlar AKP Tarafından Besleniyor, Korunuyor

Siyasal İslamcı bir parti olarak AKP'nin tarikat ve cemaatlerle nasıl içli dışlı olduğu herkes tarafından biliniyor. Bu meşruluk ve yol verme bizzat Erdoğan tarafından tarikat liderlerinin Cumhurbaşkanlığı Sarayı'nda ağırlanmasıyla başladı.

AKP lideri Erdoğan başta olmak üzere, AKP'li bir dizi yetkili isim tarikat ve cemaat ziyaretlerini eksik etmemiş, bizzat şeyhleri doğrudan ziyaret edip fotoğraf vererek tarikat ve cemaatleri meşrulaştırmışlardır. Bugün ise AKP, aslında bir tarikatlar koalisyonu gibi durmaktadır.

Devlet Tarikatlara Teslim

AKP'nin 20 yıllık karşı-devrimi, tarikat ve cemaatlerin bugün devleti yönetir hale gelmelerinin de adidir. Bir yandan müteahhitler ve mafya diğer yandan tarikatların iktidarın ortağı olduğu tek adam rejimi karşımızda. Devletin birçok kurumu doğrudan tarikatlara bırakılırken,

devletin bütün olanakları tarikatların hizmetine açılmış bulunuyor.

Menzil tarikatının Sağlık Bakanlığı'nda nasıl bir güç olduğu biliniyor. Bugün aynı şekilde İçişleri Bakanlığı'nda da belli bir güç elde ettiği söylenen iddialar arasında. Hak-Yol'cular denilen İslamcı kanadın Adalet Bakanlığı'nda gücü elinde bulundurduğu diğer iddialar arasında.

Milli Eğitim Bakanlığı'nın neredeyse bütün İslamcı vakıf ve derneklerle protokoller imzaladığı basında fazlasıyla öne çıkan örnekler olarak karşımızda duruyor.

Yasalara Aykırı

Anayasanın laiklik ilkesi başta olmak üzere bütün yasal düzenlemelere göre tarikat ve cemaatler bugün legal örgütlenmeler değiller. Ancak fiili olarak varlıklarını uzun yıllardır sürdüren tarikatlar karşı-devrimin odak noktaları. AKP iktidarıyla birlikte tarikat ve cemaatler artık iktidarın bir ortağı haline gelmiş, hatta FETÖ'nün doğrudan darbe girişimiyle ülkemiz baş başa kalmıştı.

Türkiye'nin Kanserli Dokuları: Tarikatlar

Tarikatlar din kılıfının arkasına saklanıyorlar. Aslında bir siyasi ve ticari örgütlenmeler. Bu açıdan tarikat ve cemaatler, dini sivil toplum kuruluşu olarak görmek büyük bir saflık. Doğrudan iktidar hedefi olan ve anayasa dini temeller üzerine oturarak bir şeriat devleti kurmak bugün bütün tarikat ve cemaatlerin ortak noktası.

Tarikatlar, bu amaç için eğitim ve yardım adı altında örgütlenme çalışmaları yapıyor, bunun için de en çok kullandıkları yöntem yatılı okul. Kuran kursu adıyla yatılı okullarla genç beyinleri yıkarken, gençleri gericiliğin kollarına almış oluyorlar.

Tarikatlar Kapatılmalıdır!

Tarikatlar, artık bir holdingler. Türkiye'de sömürücü sınıfların bir parçası olarak tarikatlar siyasi bir örgütlenme olarak faşist siyasi yapılanma kategorisi içine değerlendirilebilir

Tarikat ve cemaatler, laik bir ülkede yeri olmayan gerici ve dinci örgütlenmeler olarak şeriat devleti hedefi olan yapılar.

Bununla birlikte tarikat ve cemaatler bugün toplumsal çürümenin de kaynağıdır. Başta kadın hakları olmak üzere tarikat ve cemaatler, köleci toplumsal ilişkileri bugün yaşatmaya ve bunu din kılıfı altında sürdürmeye çalışan ülkenin kanserli dokularındır.

Cemaatlerin Kanlı Dünyası

Menzil Şeyhine Zehirli İğne

Türkiye'de tarikat cinayetlerinin en önemli örneklerinden biri 1991 yılında yaşandı. Menzil Tarikatı Şeyhi Muhammed Raşit Erol, 1991 yılında Ramazan Bayramı için düzenlenen bayramlaşma töreninde kendisinin elini öpmek için Denizli'den gelen 17 yaşındaki Murat Erol'un batırdığı zehirli iğne sonrası 2 yıl komada kalmıştı. Muhammed Raşit Erol 2 yıl komada kaldıktan sonra hayatını kaybetmişti.

Erol'un ölümünün ardından yerine kardeşi Abdülbaki Erol geçti. Ancak Raşit Erol'un oğlu Fevzettin Erol, amcasının şeyhliğini kabul etmedi, postu istedi. Kavga başlayınca da Nakşibendilerin önde gelen cemaatleri arasında gösterilen Menzil parçalandı.

Zilan Şeyhi Öldürüldü

Nakşibendi Tarikatı içindeki cinayetlerin bir başka örneği ise 2006 yılında yaşandı. Batman'da 30 Ocak 2006'da Zilan Şeyhi Süleyman Bağdu lüks cipinin içinde öldürüldü. Cinayet üzerindeki sis perdesi kalkmadı.

İsmailağa Camii'nin İmamına Sabah Namazı Sonrası Saldırı

Tarikat cinayetlerinin bir başka önemli örneği ise İsmailağa Cemaati içinde yaşandı. Cemaatin önemli isimlerinden Bayram Ali Öztürk 2006 yılında bir sabah namazı sonrası bıçaklı saldırı sonucu hayatını kaybetti. Saldırıyı gerçekleştiren Mustafa Erdal ise cemaatin müritlerinin saldırısı sonrası linç edilerek öldürüldü.

Yine İsmailağa Yine Bir Cinayet

1998'de Mahmut Hocaefendi'nin damadı olan Çukurbostan Camii imamı Hızır Ali Muratoğlu da camide silahlı saldırıya uğramış ve hayatını kaybetmişti.

Yine Bir Nakşibendi Şeyhi'nin Sır Ölümü

Bitlis'in Güroymak ilçesinde Nakşibendi Tarikatı şeyhi Abdülkerim Çevik uğradığı silahlı saldırıda hayatını kaybetti. Olay 2020 yılında yaşandı.

Tarikat ve Cemaatlere Bağlı Yerlerde Çocuk İstismarları

Ensar Vakfı – Çorum – 2008:

Ensar Vakfı Çorum Şube Başkanı iki öğrenciyi cinsel istismar nedeniyle ceza aldı. Ensar Vakfı'nın Çorum şubesinin başkanı olan ve aynı zamanda Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi öğretmeni Zekai İşler, cinsel istismardan 12 yıl altı ay hapis cezasına çarptırıldı.

İlim ve Hikmet Derneği – Sinop – 2015:

Sinop'ta dört çocuk cinsel istismara uğradı. Bu suçtan dolayı 24 yıl hapis cezasına çarptırılan isim ise Gençlik, İlim ve Hikmet Derneği'nin genel başkanlığını yürüten Rafet Ermiş idi.

Gençlik İlim ve Hikmet Derneği Genel Başkanı Rafet Ermiş, 24 yıl hapis cezasına çarptırıldı.

Ensar Vakfı – Karaman – 2016:

Karaman'da bir öğrenci yurdunda 3 yıl boyunca 10 çocuğa cinsel istismarda bulunulduğu ortaya çıktı. Karaman'da bulunan öğrenci yurdu Ensar Vakfı'na aitti. 2012 ile 2015 yılları arasında Ensar Vakfı'na ait yurtlarda yaşanan bu olayda bu yurttan görevli öğretmen Muharrem Büyüktürk ceza çarptırıldı. Aldığı ceza 508 yıl üç ay hapis.

Muharrem Büyüktürk 508 yıl üç ay hapis cezasına çarptırıldı.

Süleymancılar – Adıyaman – 2017:

Dokuz ve on yaşında iki çocuğun cinsel istismara uğradığı yer Besni Eğitim ve Yardımlaşma Derneği Özel Safyün Halil ve Selvi Gölbaşı Erkek Öğrenci Yurdu. Bu erkek öğrenci yurdu Süleymancılar tarikatına aitti. İstismardan dolayı müdür F.T. 30 yıl hapis cezasına çarptırıldı.

Kuran Kursu – Konya – 2017:

Bir başka cinsel istismar skandalı bu sefer bir Kuran kursunda yaşandı. Yaşları büyük olan çocukların küçük çocuklara cinsel istismarı ortaya çıktı. Konya'nın Karatay ilçesinde bulunan bir Kur'an kursunda 16-18 yaşlarındaki beş öğrencinin 11-12 yaşlarındaki beş erkek öğrenciyi cinsel istismarda bulunduğu saptandı. Sanıklardan ikisi ikişer yıl altışar ay hapis cezasına çarptırıldı.

Faruki Tarikatı – Konya – 2018:

Aralarında çocukların da bulunduğu beş erkeğe cinsel istismarda bulunan isim bir tarikat şeyhi. Faruki Tarikatı'nın Konya kolunun şeyhi Süleyman Işık, cinsel istismardan 62 yıl hapis cezasına çarptırıldı.

Faruki Tarikatı'nın Konya kolunun şeyhi Süleyman Işık, 62 yıl hapis cezasına çarptırıldı.

Suffa Eğitim Vakfı – Erzurum – 2018:

Yine bir erkek öğrenci yurdunda iki çocuğa cinsel istismar yaşandı. Erzurum'un Oltu ilçesinde Suffa Eğitim Vakfı'na ait bir erkek öğrenci yurdunda yaşanan cinsel istismar suçlamasıyla yurttan idareci olarak görev yapan Mehmet Siddik Çiçek 26 yıl hapisle cezalandırıldı.

Süleymancılar – İzmir – 2019:

Süleymancılar tarikatına ait bir çocuk yurdunda yaşanan cinsel istismar vakasından sonra Kur'an kursu hocası 53 yıl hapisle cezalandırıldı. Olay İzmir'in Dikili ilçesinde Süleymancılar tarikatına ait Miyase Çocuk Yurdu'nda yaşandı. 9 ila 12 yaşları arasındaki yedi çocuğa cinsel istismar saptandı. Kur'an hocası Ömer Faruk E. 53 yıl hapis cezasına çarptırıldı.

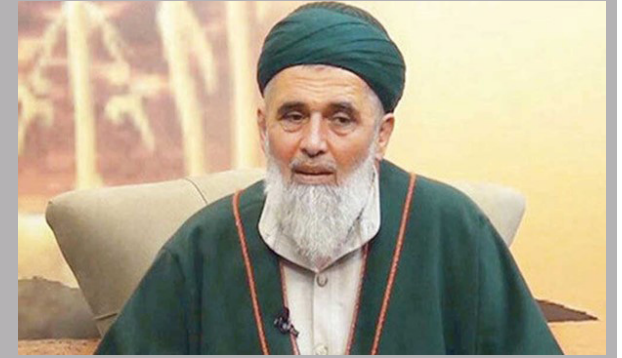
Fıkıh Araştırmaları Derneği – İstanbul – 2020:

İstanbul'un Ümraniye ilçesinde Fıkıh Araştırmaları Derneği'ne bağlı kayıt dışı Kur'an kursunda yatılı kalan çocuklar istismara uğradı. Fıkıh Araştırmaları isimli bir derneğin niye yatılı Kuran Kursu açtığı ise bir başka sorun. İstismar suçlamasıyla kayıt dışı Kur'an kursunda bulunan Ömer Işıktekin'e 76 yıl 11 ay, Tarık Bektaş'a 25 yıl, Hacı Serkan Bektaş' ise 37 yıl altı ay hapis cezası verildi.

Uşşaki Tarikatı – Sakarya – 2020:

Bir başka cinsel istismar suçu ise bir tarikat şeyhi tarafından gerçekleştirildi. 12 yaşındaki bir kız

çocuğuna cinsel istismardan 10 yıl beş ay hapis cezasına çarptırıldı. Hapis cezasına çarptırılan isim ise Uşşaki Tarikatı'nın lideri Fatih Nurullah. Uşşaki Tarikatı'nın lideri Fatih Nurullah, 10 yıl beş ay hapis cezasına çarptırıldı.

Süleymancılar – Denizli – 2019:

Başka bir cinsel istismar vakası bu sefer Süleymancıların sahip olduğu bir erkek öğrenci yurdunda yaşandığı iddia edildi. Denizli'de Süleymancılar tarikatına ait Kervansaray Erkek Öğrenci Yurdu'nda yaşanan olayda 12 yaşındaki bir öğrenciyi cinsel istismar bulunduğu suçlaması nedeniyle bir kişi tutuklandı. Hukuki süreç henüz tamamlanmadı. Yurt ise mühürlendi.

İlim Yayma Vakfı – Gaziantep – 2019:

Gaziantep'te Hasan Hoca İlim Yayma Vakfı'na ait bir yurttan vakıf çalışanı cinsel istismarla suçlandı. Dokuz yaşındaki bir çocuğa cinsel istismarda bulunma iddiasıyla vakıf çalışanı tutuklandı. Hukuki süreç henüz tamamlanmadı.

İsmailağa Cemaati – Hiranur Vakfı – İstanbul – 2022:

İsmailağa Cemaati'ne bağlı Hiranur Vakfı'nın kurucusu Yusuf Ziya Gümüşel'in kızı H.K.G'nin 6 yaşındayken tarikatın bir müridi ile evlendirildiği ve altı yaşından itibaren cemaat mensubu bir yetişkin erkek tarafından cinsel istismara uğradığı ortaya çıktı. 13 yaşında nişanlandırılıp 14 yaşında dini nikahla evlendirildiği basına yansıdı. Tarikat şeyhinin kızı konuyu bizzat kendisi yargıya taşıyarak 6 yaşından itibaren istismara uğradığını iddia ederek suç duyurusunda bulundu. İsmailağa Cemaati'ne bağlı Hiranur Vakfı'nın kurucusu Yusuf Ziya Gümüşel'in kızı H.K.G'nin ifadesi üzerine dava açıldı.

Pusula: Düzenin Kanlı Tarihi

İstiklal Caddesi'nde yaşanan terör saldırısının yarası henüz kapanmadı. Ancak ne yazık ki yaşanan halk düşmanı kanlı terör saldırısı bir kez daha geçmiş katliamlarda olduğu gibi tarihin karanlık sayfalarında yerini alarak unutulacak. Hep böyle oldu. Özellikle 20 yıllık AKP döneminde yaşanan katliamlar bugün ne yazık ki unutulmuş durumda. Ülkenin tarihi yazıldığında, en kanlı dönem AKP dönemi olmuştur. AKP eliyle kurulan rejim, bu kanlı tarihinin üzerine oturmaktadır. Ne yazık ki AKP kendisini

"sütten çıkan ak kaşık" gibi lanse etmeye devam ediyor. Biz de ülkenin karanlıkta kalan kanlı tarihine ışık tutmaya çalıştık. Bu karanlık tarih, bugünkü rejimin ve iktidarda olanların gerçek kimliğini gösteriyor. İlk yazımız **ALİ ATEŞ** tarafından kaleme alındı. Genel bir giriş yazısı olarak değerlendirebileceğimiz yazının başlığı ise **"UNUTTURMAK VE AKLANMAK..."**. İkinci yazımız ise MHP kadrolarının doğrudan faili olduğu büyük bir katliama mercek tutmak oldu. **"MARAŞ... YANGIN YERİ"** başlıklı yazımız **HANİFE ŞAHAN** imzasını taşıyor. Sonrasında ise 90'lı yılları yazdık. **HAKAN YERLİKAYA** tarafından kaleme alınan yazımızın başlığı **"90'LI YILLAR: FAİLİ MEÇHULLER, SİVAS, GAZİ, SUSURLUK..."**. 90 yıllar AKP iktidara yol veren taşların döşenmesiydi. Döşenen taşlar, ülkenin kanlı tarihinin daha büyüklerine zemin oldu. AKP dönemi yaşanan katliamları ise **DENİZ TÜTMEZ**, **"BU KAN DENİZİNİN UFKUNDAN..."** başlığı ile kaleme aldı. Son yazımız ise **ALEV DOĞAN** tarafından kaleme alınan **"FAİLİ BELLİ CİNAYETLER"** başlığı ile ülkenin aydınlarının siyasi cinayetlere kurban gitmesini konu ediniyor. Unutmayalım, faillerin kendilerini aklamasına izin vermeyelim. İyi okumalar...

Unutturmak ve Aklanmak...

| ALİ ATEŞ

İstiklal Caddesi'nde yaşanan terör saldırısının üzerinden günler geçti. AKP iktidarı, yaşanan terör saldırısından hemen sonra Suriye'nin kuzeyine yeni bir sınır ötesi operasyon için harekete geçmiş, ancak ABD ve Rusya ile yapılan pazarlıklara takılmış gözüküyor. Bununla birlikte İçişleri Bakanı Süleyman Soylu'nun "Biz mesajı aldık" diyerek ABD'yi işaret etmesi de havada kaldı.

Yine bir terör, yine bir halk düşmanlığı ve yine bir katliam sonrası görebileceğimiz bir durumla karşı karşıyayız. Büyük sözler edilir, arkasından göz yaşı dökülür, ancak katliam günler sonrası unutulur, düzen normal işleyişine geri döner. Ateş düştüğü yeri yaktı; bu katliamda yaşamını yitirenlerin geride kalanlarına ise acılar ve acı ile hayatlarına devam etmek düştü...

Ülkemizin tarihi katliamlar tarihidir. 12 Eylül öncesinde ve 12 Eylül sonrasında yaşanan katliamlar, siyasi ve faili meçhul kalan cinayetlerle yazılan bir tarihin kuşaklarıdır. Ya da bugün düzen, kanlı bir tarihle bugüne gelmiş ve var olmaya devam ediyor. İstiklal Caddesi'nde yaşana katliam da bir kez daha unutturulmak istenecek, ülkenin kanlı tarihinin acı sayfalarında "bırakılarak", her şeyin üzeri örtülecektir. Dünden bugüne kapitalist Türkiye'nin gerçek tarihi budur...

Ama onlar halk katliamlarını ve terörü "psikolojik savaşın" aracı olarak kullanıp, siyaseti terörle dizayn ederek başka bir tarih yazmaya girişirler! İşte buna izin verilmemelidir.

Unutturmak

Kanıksamak ve alışmak, bugün toplumsal mücadeleler açısından en büyük tehlikenin başında geliyor. Ülkenin kanlı tarihi de, bugün düzenin sahipleri tarafından unutturularak ge- çştirilmeye çalışılıyor. İşin birinci boyutu budur.

12 Eylül öncesinde yaşanan katliamları bugün kimse anmıyor. Halbuki 12 Eylül rejimi ve bu rejiminin döşediği taşlarla iktidar olan AKP'nin tek adam rejimini anlamak istiyorsak, 12 Eylül öncesi katliamları bilmek ve bilince çıkarmak durumundayız. Maraş Katliamı, Bahçelievler Katliamı, 1 Mayıs Katliamı, 16 Mart Katliamı, Çorum Katliamı akla ilk gelen örnekler...

Düzenin kanlı tarihi, 12 Eylül ile birlikte bitmedi, tersinden artarak devam etti. 90'lı yıllar yine aynı şekilde düzenin kriz içinde olduğu bir ortamda bir kez daha devreye soktuğu büyük katliamlarla geçti. Sivas Katliamı ve Gazi Katliamı ilk akla gelenler...

Sayırsız siyasi cinayetler, aydınların öldürülmesini bu tabloya eklemek gerek. Uğur Mumcu, Muammer Aksoy, Çetin Emeç, Ahmet Taner Kışlalı, Bahriye Üçok, Turan Dursun gibi sol Kemalistler ile Musa Anter gibi Kürt aydınlar 90'lı yılların kanlı tarihinde yer alan siyasi cinayetlerdi. Bu tablonun tarihsel olarak tarihsel/teorik bir analizin yapılması yerinde olacaktır.

Ülkemizin kanlı tarihi AKP'nin 20 yıllık iktidarıyla birlikte bitmemiş, tersinden artarak sürmüştür. "Beyaz Toroslar" dönemi sona erdi diyenler, ülkeyi bombalı katliamlara teslim etmişti. AKP dönemi ülkenin büyük kitlesel terör eylemleriyle karşı karşıya kaldığı dönemin adı olmuştur. Hrant Dink'in ve Necip Hablemitoğlu gibi iki ismin AKP döneminde siyasi cinayete kurban gitmesi, AKP döneminin hiç de "ak bir dönem" olmadığını bariz kanıtı olarak karşımızda.

Ama büyük katliamları nasıl unutulabiliriz? Reyhanlı, Reina, Suruç, Gar, Sultanahmet, Beşiktaş, Güvenpark, Merasim Sokak, Dolmabahçe, İstiklal... Liste uzayıp gidiyor... AKP dönemi ülkenin en kanlı tarihi olarak kayıtlara geçmiştir. Bugün yeni bir rejim, gerici bir rejim ve istibdat rejimi kodlamasıyla AKP karşı-devrimini konu-

şacaksak eğer karşı-devrimin nasıl şekillendiğini iyi analiz etmek gerekiyor.

Aklanmak

Bu meselenin ikinci boyutu ise kendilerini aklamaktır! Ülkenin kanlı tarihi, bugün düzen siyasetinde bütün aktörlerin kendilerini akladıkları bir ikiyüzlülükle ele alınabiliyor. İstiklal Caddesi'nde yaşanan halk düşmanı terör saldırısı sonrası AKP'den MHP'ye kadar herkes terörü lanetleyen açıklamalar yaptı. Ancak ülkenin kanlı tarihinin gerçek bir hesaplaşması yapılmadığından, tarihin karanlık sayfalarında kalan katliamların faileri kendilerine kolayca aklatabiliyorlar.

Maraş Katliamı'nı nasıl unutacağız? Bunun arkasında bulunan derin devleti ya da faili olarak ülkücüleri nereye koyacağız?

Bahçelievler Katliamı'nda sanık olan ülkücü faşistlerin bugün terörü lanetleyen açıklamalarına ne diyeceğiz?

Ya da Sivas Katliamı'nda dinci gerici, siyasal İslamcılığın bugün katliamlar karşısında terörü kınayan sözlerine?

Tam bir ikiyüzlülükle karşı karşıyayız... Ülkenin kanlı katliamlarının ortakları bugün hem geçmiş unutturmak hem de kendilerini aklamanın yolunu yapmaya çalışmaktadırlar. Cihatçı terör örgütlerinin katliamları ortada, ancak cihatçı teröre destek veren AKP'nin kendisini aklaması akıl sınırları zorlayan bir durum değil mi?

Türkiye'nin aydınlık yarınları, geçmişin büyük hesaplaşmasını yaparak kurulacaktır. Düzenin sahipleri, geçmişi unutturmak ve kendilerini aklamak için her şeyi yapacaklardır. Ancak hesaplaşmazsak, ne ülke katliamlardan kurtulur ne de ülkeyi katliamlarla yüz yüze bırakanların iktidarından...

Maraş... Yangın Yeri

| HANİFE ŞAHAN

1 2 Eylül 1980 faşist darbesinden iki yıl önce, 1978 yılının Aralık ayında devlet eliyle sola karşı tırmandırılan milliyetçilik ve gericilik sonucu Maraş Katliamı yaşanmış, hemen akabinde 11 kentte sıkıyönetim ilan edilmişti. Benzer senaryoların Sivas ve Çorum'da da sahnelenmesine baktığımızda, Maraş'ın 12 Eylül'e giden yolu açtığını, provokasyonların öncüsü ve en kapsamlısı olduğunu açıkça söylemek gerekir.

Maraş'ta yedi gün süren olaylar sırasında resmi rakamlara göre 120 Alevi yurttaşımız katledilmiş, Alevilere ait 200'ün üzerinde ev yakılmış, 100'e yakın işyeri tahrip edilmişti. Alevi kaynaklara göre 500'e yakın insanın yaşamını yitirdiği, binlercesinin yaralandığı ve kalıcı sakatlıklara uğradığı, kadınlara tecavüz edilip çocuklar ve yaşlıların öldürüldüğü insanlık dışı olaylar tarihe büyük bir kara leke olarak geçti.

Katliamlar Bölgesi: Altın Hilal

Maraş, Alparslan Türkeş'in çizdiği Altın Hilal'in en ucuydu. Altın Hilal, Çorum, Amasya, Tokat, Sivas, Erzincan, Malatya ve Maraş gibi aslında solun sesinin yükseldiği şehirlerin olduğu bölge olarak belirlenmiş ve 1978 yılının başında MHP'nin de parçası olduğu Milliyetçi Cephe hükümetinin düşmesi ile hezimetle uğrayan faşistler tarafından bu bölgelerde "ses getirecek" işler yapılması planlanmıştı. Bu ses getirecek işler özellikle Alevi-Sünni, Kürt-Türk çatışmalarını körükleyecek, doğrudan sola karşı yapılması gereken sistematik saldırıları içeriyordu. Seçimlerin ardından bu bölgelerde Alevilerin faşistlerin bıraktığı koltuklara oturmasıyla birlikte solun sesinin yükselmesinin önüne katliamlarla geçilmeye çalışılması darbeye giden yolu da açtı.

Katliam, 19-25 Aralık 1978 tarihleri arasında gerçekleşti. Katliamın ardından çok fazla Alevi ailesi Maraş'tan göz etmek zorunda kaldı. Maraş, halkına zindan olmuştu.

3K

Alparslan Türkeş'in ünlü '3K' (Kızılbaş-Kürt-Komünist) söyleminin formüle edildiği dönemde ortaya çıkan ve sonrasında Türkçülükten çok İslamcı söylemle şekillenen faşist Müslüman Gençler, ülkenin birçok yerinde Alevi ve Kürtlere yönelik saldırıya başlamıştı.

19 Aralık'ta Kahramanmaraş'taki Çiçek Sinenması'na, saat 21.00'de patlayıcı madde atılması, olayların başlangıcı olmuştu. Bombalama eyleminin sol görüşlü kişiler tarafından yapıldığı propagandasını yapan kalabalık sağcı bir grup ile Türkoğlu ilçesinden gelen bir grup ülkücü "Kanımız aksa da zafer İslam'ın" ve

"Müslüman Türkiye" sloganlarıyla seyirci kitlesini coşturarak Cumhuriyet Halk Partisi il merkezine, PTT ve Tüm Öğretmenler Birleşme ve Dayanışma Derneği (TÖB-DER) binalarına saldırdı. Bombanın patlamasından hemen sonra, Ülkücü Gençlik Derneği Kahramanmaraş Şube Başkanı Mehmet Lelebici ve ikinci başkan Mustafa Kanlıdere'nin talimatları ile bombayı attığı iddia edilen Ökkeş Kenger (Ökkeş Şendiller), Ankara'ya Ülkücü Gençlik Derneği'ne telefon ederek destek talebinde bulundu.

20 Aralık'ta Yenimahalle'de Alevilerin gittiği Akın Kiraathanesi'ne bomba atıldı. 21 Aralık'ta iki solcu öğretmen öldürüldü. Öğretmenlerin 22 Aralık'taki cenaze töreninden sonra yürüyüşe geçen binlerce kişilik grup karşılarında 'Komünistlerin cenaze namazı kılınmaz', 'Komünistler Ulu Cami'yi yakıyor', 'Neden duruyorsunuz, sizde din iman yok mu? Din elden gidiyor!', 'Alevilere ölüm' diye bağırarak ülkücü grubu bulmuştu. Üç faşistin öldüğü olaylar devam ederken MHP Genel Başkanı Alparslan Türkeş Ankara'da İka Haber Ajansı'na şöyle diyordu: "Hükümetin düşmesi belki yarın belki yarından da yakındır."

23 - 24 Aralık'ta faşistlerin yönlendirdiği kitleler birçok mahalleye girmiş, Alevi yurttaşların evlerine saldırmış, yüzlerce insanı katletmiş ve Alevilerin evlerini, dükkanlarını yakmıştı.

Olaylar patlak verdiğinde iktidar partisi CHP'den Başbakan olan Bülent Ecevit, olayların kendisinin uzun süredir direndiği sıkıyönetim talebini zorlamak için kontrgerillalar tarafından çıkarıldığını bildirmişti. Dönemin bir MİT çalışanı da Maraş Katliamı'nın olacağını iki ay önce Başbakan Ecevit'e rapor halinde bildirilmiş ve Ecevit'in sessizlikle geçiştirdiği ifade edilmişti.

12 Eylül'ün ismi faşist Kenan Evren de yıllar sonra yazacağı anılarında, Maraş Katliamı için MHP militanları ve dinci yobazlar tarafından yapılan bir katliam olarak nitelendirerek kendini aklamaya çalışmıştı.

Dava Süreci

Katliamın davası 1991 yılına kadar devam etti, 804 kişi yargılandı. Dosya, Yargıtay'ın bozma kararının ardından, 1991'de yeni çıkarılan Terörle Mücadele Yasası'na dayanarak kapatıldı ve böylece katliamın tertipçileri ve failleri cezasız bırakılmış oldu. Davanın bir numaralı sanığı Ökkeş Şendiller beraat ettirildi ve ilerleyen yıllarda Refah Partisi'nden 19. Dönem Kahramanmaraş Milletvekili seçildi. Bu da yetmezmiş gibi Meclis İnsan Hakları İnceleme Komisyonu üyeliğine getirildi. O dönem katliamın müdahil avukatları Ceyhun Can 10 Eylül 1979'da, Ha-

lil Sıtkı Güllüoğlu 3 Şubat 1980'de ve Ahmet Albay 3 Mayıs 1980'de öldürüldü.

Davanın gerekçeli kararından bir örnek ise durumunu tüm çıplaklığıyla ortaya koyuyor: "Hatice Görür, 10 yaşında bir kız çocuğuydu. Katliam başladığında, babası İmam, kızının elinden tutarak ölümden kurtulmaya çalışıyorlar. Babasının elini sıkı-sıkı tutarak koşmaya çalışan Hatice, babasını sürüklüyormuş gibi ortaya çıkan görüntüyle, O'nu ölüm çizgisinden yaşam çizgisine taşımak istiyordu sanki. Kurşun sikan katliamcılar için, çocuk veya büyük olmanın önemi yoktu, Alevi, Kürt ve solcuysa eğer veya öyle olacağı düşünülüyorsa, "Bir eksik olsun" dediler ve nişan alarak sıktılar kurşunu, Hatice'nin küçük bedenine." (Maraş Olayları Gerekçeli Karar s.331)."

Maraş Katliamı ısrarla sağ-sol, Alevi-Sünni çatışması olarak yansıtıldı. Oysaki bu tarih de diğer katliamlarda olduğu gibi faşistler, gericiler tarafından başlatılarak halkı galeyana getirerek solculara yönelik bir saldırdır. Göz önünde can kıymak yüzyıllar boyunca bu gürhün üstlendiği en önemli rol oldu.

"General, katliamın Alevilerle Sünniler arasındaki bir çatışma olarak tanımlamış. Bu sıkıyönetim mahkemelerinde de genel kanı olarak işlenmiş. Oysaki dönemin Maraş Valisi Tahsin Soylu, Katliam için verdiği ifade de: "Olayların soykırıma yönelik olduğunu" söylemiş. "(Maraş Olayları Gerekçeli Karar s.1 83)

24 Aralık 1979: TÖB-DER'den Maraş Katliamı Protestosu

Tüm Öğretmenler Birleşme ve Dayanışma Derneği (TÖB-DER), 1979 yılında Kahramanmaraş Katliamı'nın yıl dönümünde, Türkiye çapında boykot ve protesto eylemleri düzenledi. Eylemlere polisin saldırısı sonrasında 4 kişi öldü, 4000 kişi gözaltına alındı. Olayların ardından Ankara Sıkıyönetim Komutanlığı TÖB-DER Genel Merkezi'ni kapattı.

TÖB-DER, 12 Mart 1971 muhtırasından sonra kurulmuş, 200 bin öğretmenin üye olduğu, Türkiye'nin gelmiş geçmiş en büyük öğretmen örgütlenmesiydi. Kuruluşuna Köy Enstitüleri kökenli birçok öğretmen öncülük etmişti. TÖB-DER, 1981'de o dönem yürürlükte olan 141 ve 142. maddeye dayanılarak kapatıldı. Şubelerin kapatılması, üyelerin sürgünlere gönderilmesinin yanı sıra bazı üyeleri de saldırı, pusu ve işkencelerde öldürüldü.

90'lı Yıllar:

Faili meçhuller, Sivas, Gazi,

Susurluk...

| HAKAN YERLİKAYA

Türkiye kapitalizminin krizlerden çıkış yollarından biri emperyalist güçlerden aldığı borçlar olduysa diğeri piyasa ekonomisinin önündeki engellerin kaldırılması ve kemer sıkma politikaları ile borçların emekçi halkın sırtına yüklenmesi oldu. Bu engeller, hukuki ayağı da dahil olmak üzere düzenin restorasyonunu hedefleyen bir program çerçevesinde ele alındı.

Bu açıdan Türkiye'de 1990'lı yıllara yakından bakmadan önce sermaye düzeninin 24 Ocak kararları ile başlayan neo-liberal dönüşüm programını açıklamasıyla yaşanan gelişmeleri hatırlamak faydalı olacaktır.

Darbeci Kenan Evren sermaye düzeninin bekası adına 12 Eylül faşist darbesini gerçekleştirdikten sonra "Eğer 24 Ocak kararları denen kararların arkasından 12 Eylül dönemi gelmemiş olsaydı, o tedbirlerin fiyasko ile sonuçlanacağından hiç şüphem yoktu. Böyle sıkı bir askeri rejim sayesinde o tedbirler meyvesini vermiştir" demişti.

12 Mart 1971 darbesinden sonra toparlanmaya başlayan Türkiye sosyalist hareketinin ve işçi sınıfının örgütlülüğü 24 Ocak kararlarının önündeki en büyük engeller olarak görülüyordu. İşçi sınıfının grevlerle karşılık verip direndiği, DİSK Genel Başkanı Kemal Türkler'in katledildiği ardından DİSK'in kapatılması istemiyle dava açıldığı bir sürecin arkasından 12 Eylül faşist darbesi gerçekleşmişti.

Sermaye düzeninin ülkedeki sol yükselişin önünü kesme ve hatta kökünü kurutma görevini verdiği Kenan Evren üstlendiği görevin önemini yukarıda hatırlattığımız açıklamasıyla itiraf ediyordu. 24 Ocak kararlarının hayata geçirilmesi ve neo-liberal piyasacı ekonomi modelinin önündeki siyasal engellerin yok edilmesi açısından faşist Kenan Evren tarihsel rolünü oynamıştı.

12 Eylül 1980 faşist darbesinden hemen sonra Türkiye İşveren Sendikaları Konfederasyonu (TİSK) başkanı Halit Narin ise "Bugüne kadar hep işçiler güldü, şimdi gülme sırası bizde" demişti. 12 Eylül, 24 Ocak kararlarının yolunu düzlemiş ve bugünlere uzanan gerici-piyasacı dönüşümün ilk kilometreleri geride bırakılmaya başlanmıştı.

12 Eylül sonrası burjuva devlet aygıtı da yeniden yapılanmaya başlıyor ve dinci-faşist hareketin devlet içindeki kadrolaşma kanalları açılıyordu. ABD'nin yeşil kuşak projesinin Türkiye'deki figürü, bugünün FETÖ'sü Fethullah Gülen'in kadroları, başta emniyet teşkilatı olmak üzere devlet içinde adeta huruç harekâtına başlamışlardı. Sermaye düzeninin toplumsal yaşamı dönüştürme hedefinde de önemli bir rol verdiği dinci hareketin önü daha da açılmış oldu.1980'li yılların sonuna gelindiğinde Fethullahçı örgütlenme emniyet teşkilatının tamamında hâkim güç haline gelmişti.

Özellikle 1980'in ikinci yarısında solun ve sınıf hareketinin yeniden yükselişe geçtiği, Netaş grevi ile başlayan 89 bahar eylemleriyle yeni bir dönemin kapısı aralanıyordu. Bununla beraber 1984 yılında

PKK'nin kuruluşu ve silahlı eylemlere başlamasıyla sermaye düzeninin legal yollar dışında illegal araç ve yöntemleri sahaya süreceği bir konjonktüre giriliyordu.

Darbe hükümetinden sonra görevi devralan Anavatan partisi hükümetinin üç dönem süren iktidarı 1991 yılında sona eriyor DYP-SHP koalisyonu sermaye düzeninin 49.hükümeti oluyordu.

Karanlığa Adım Adım...

Türkiye artık "faili meçhul!" siyasi cinayetlerin ve katliamların damgasını vuracağı o karanlık yıllara girmişti. Sermaye devleti artık Jitem (Jandarma İstahbarat ve Terörle Mücadele) gibi elindeki "yeni güçleri" devreye sokarak hem solun ve işçi hareketinin yükselişine hem de Kürt siyasi hareketine ve aydınlara savaş açmıştı. Öte yandan Hizbullah'ın bölgede Kürt siyasetçileri ve aydınlara yönelik silahlı eylemleri ve suikastları günden güne artıyordu.

Ülkenin en karanlık, en baskıcı dönemine girilirken "Gayri nizami harp" ve "kontrgerilla" yöntemleri doruk noktasına ulaşmış, burjuva hukuku dahi tamamıyla rafa kaldırılmıştı. Sadece Kürt illerinde işlenen "faili meçhul" cinayetlerin sayısı binlerle ifade edilir düzeye ulaşmıştı.

1990-1993 aralığı aydınlara, yazarlara ve Kürt siyasetçilerine dönük sistematik siyasi cinayetlerin doruğa çıkmasıyla ülke tarihine geçti. Üç yıl içerisinde o kadar çok faili meçhul cinayet işlendi ki; İHD'nin 1992 yılı raporunda, sadece o yıl içerisinde öldürülen gazeteci sayısının son 30 yılda öldürülen gazeteci sayısına eşit olduğu bilgisi paylaşıldı. 1992 yılında öldürülen 13 gazetecinin 12'si ise OHAL (Olağanüstü hal) bölgesinde katledilmişti. Sistematik cinayetler, baskılar, işkenceler, gözaltında kayıplar adeta hayatın olağan akışı haline getirilmişti.

Bu karanlık döneme ışık tutarken Tansu Çiller ve Mehmet Ağar isimleri anılmadan geçilemez. Mehmet Ağar'ın "1000 Operasyon" adıyla tarif ettiği kontrgerilla cinayetlerinden bahsederken duyduğu gurur hafızalardan silinmiş değil...

Şimdi sadece 1990 ile 1993 yılları arasında işlenen siyasi cinayetleri hatırlayalım:

31 Ocak 1990: Prof. Muammer Aksoy silahlı saldırı sonucu öldürüldü.

7 Mart 1990: Hürriyet gazetesi genel koordinatörü Çetin Emeç ve şoförü evinin önünde silahlı saldırıyla öldürüldü.

4 Eylül 1990: İlahiyatçı Yazar Turan Dursun silahlı saldırı sonucu öldürüldü.

6 Ekim 1990: Prof. Bahriye Üçok evine gönderilen bombalı paketle öldürüldü.

18 Haziran 1991: Sosyalist Parti Şırnak il yöneticisi İbrahim Sarıca 'polisiz' diyen kişilerce kaçırıldı. İki kurşun sıkılmış cesedi evinin yakınında bulundu.

5 Temmuz 1991: HEP Diyarbakır il başkanı Ve-

dat Aydın, 'polisiz' diyen kişilerce evinden alınıp götürüldü. Sonra cesedi bulundu.

12 Temmuz 1991: Dev-Sol militanı oldukları iddiasıyla 10 devrimci İstanbul'da yargısız infazla katledildi.

16 Ocak 1992: HEP Siirt il başkanı Mehmet Demir kaçırılıp öldürüldü.

21 Eylül 1992: Yazar Musa Anter Diyarbakır'da kontrgerilla tarafından katledildi.

24 Ocak 1993: Gazeteci Uğur Mumcu bombalı bir suikastle öldürüldü.

25 Ocak 1993: ÖZDEP Erzincan il başkanı Cemal Akar kaçırılıp öldürüldü.

21 Şubat 1993: Avukat Metin Can, Doktor Hasan Kaya kaçırılarak öldürüldü.

5 Haziran 1993: ANAP Varto ilçe başkanı Kerim Geldi polis olduklarını söyleyen kişilerce kaçırılıp öldürüldü.

28 Temmuz 1993: Özgür Gündem Bitlis muhabiri Ferhat Tepe kaçırılıp, işkence edilerek öldürüldü.

Ahmet Taner Kışlalı ise 21 Ekim 1999'da evinin önünde arabasına bindiği sırada bombalı saldırıyla katledildi.

Dönemin Başbakanı Tansu Çiller, 4 Kasım 1993'te yaptığı basın açıklamasında "teröre destek veren iş adamı ve sanatçıların isimlerini biliyoruz, hesap soracağız..." demiş, bu açıklamadan sonra gazetelerde bir isim listesi yayınlanmıştı. Kısa bir süre içinde listede adı geçen çoğu Kürt iş adamı, sanatçı ve aydınları hedef alan infaz, kaçırma ve faili meçhuller gerçekleşmeye başladı. Fuat Erdoğan, Medet Serhat, Faik Candan, Metin Can, Şevket Epözdemir bu dönemde sokak ortasında kurşunlanarak veya kaçırılarak öldürülen avukatlardı.

Faili meçhul cinayetlerde 1992-1993 yılları arasında 630 insanın öldürüldüğü, TBMM Faili Meçhul Siyasi Cinayet Raporunda kayıt altına alındı. Aynı rapor 1975-1994 arasında gerçekleşen toplam faili meçhul cinayetlerde yaşamını yitirenlerin sayısının 908 olduğunu belirtiyordu. On dokuz yılda gerçekleşen toplam faili meçhul cinayetin üçte ikisinin sadece bir yılda gerçekleşmiş olması 90'lı yılların karanlığını anlamak için yeterde artar bile...

Türkiye'de 90'lı yıllar sadece faili meçhul cinayetler, baskılar, gözaltında kayıplarla değil aynı zamanda iki büyük katliamla daha hatırlanıyor.

2 Temmuz 1993 Sivas Katliamı

Sermaye düzeninin 12 Eylül sonrası toplumsal ve siyasal alanda ki örgütlenmesinin önündeki engelleri kaldırmasıyla dizginlerinden boşalan dinci gerici hareket kanlı tarihine yeni bir sayfa daha yazdırıp Sivas'ta kitlesel bir katliama daha imza atacaktı.

Pir Sultan Abdal Kültür şenlikleri için Sivas'a giden aydınları, yazarları, sanatçıları ve halkı hedef alan bir katliamın hazırlıklar yapılıyordu. Etkinlikler başlamadan iki gün önce yobazlar Sivas'a yığınak yapmış, etkinliklere katılacağını açıklayan Aziz Nesin'i hedef gösteren bildiriler dağıtmaya başlamıştı. Açık bir biçimde katliam çağrılarını yapıyordu. 2 Temmuz günü Cuma namazı bu çağrılarının eyleme dönüşmesi için muazzam olanak sunuyordu. Devletin gün boyunca seyrettiği provokasyonlar Cuma namazı çıkışında kitlesel bir saldırıya dönüştü. Kent merkezindeki Pir Sultan Abdal ve Atatürk heykellerini parçalayan gerici grup "şeriat isteriz" ve "Sivas laiklere mezar olacak" sloganlarıyla etkinliklerin yapıldığı Kültür merkezine saldırıya geçti. Sivas'ın orta yerinde devletin ve kolluk güçlerinin izlediği, etkinliğe katılmak için kente gelenlerin kendilerini savunmak için direndiği, saldırıları püskürttüğü saatler yaşanıyor. Ancak yobaz grup giderek kitleselleşmeye de-

vam ediyordu.

Sayıları artan gericiler, sanatçıların ve Aziz Nesin'in kaldığı Madımak Otelinin önüne yığılmaya başlamıştı. Otel içerisinde saatlerce mahsur kalanlar birçok bürokratla telefon görüşmesi yaparak devletin müdahale etmesini istediler. Ancak devlet yardım etmedi. Otel içindeki aydınların, yazarların, halk ozanlarının ve yurttaşların katledilmesini, otelin yakılmasını bekledi.

Saatler süren saldırının sonunda 33 aydın ve 2 otel görevlisi diri diri yakılarak katledildi. Katliam sırasında veya hemen ardından devlet yetkililerinin yaptığı açıklamalar bu katliamın azmettiricilerini de açık biçimde gösteriyordu.

Cumhurbaşkanı Süleyman Demirel: "Halkla güvenlik güçlerini karşı karşıya getirmeyiniz"
Başbakan Tansu Çiller: "Çok şükür, otel dışındaki halkımız bir zarar görmemiştir"
İçişleri Bakanı Mehmet Gazioğlu: "Aziz Nesin'in halkın inançlarına karşı bilinen tahrirleriyle halk galeyana gelerek tepki göstermiştir"

Sivas katliamı davasında yıllardır sürdürülen hukuki mücadeleye rağmen gerçek suçlular yargı önüne çıkarılmadı. Katliama yol veren devlet görevlileri yargılanmadı. Katillerin mahkemedeki savunmasını üstlenen AKP'liler, 13 Mart 2012 tarihinde katliamın zamanaşımından düşürülmesine de imzasını atacaktı. Meclis'e gelen zamanaşımı kararını engelleyen düzenleme AKP'li vekillerin oylarıyla reddedilmişti. Bu kararı protesto eden halkın üzerine gaz bombalarıyla saldırıldı. Aynı gün Başbakanlık koltuğunda oturan Erdoğan, karara ilişkin "Hayırlı olsun!" diyecekti.

12 Mart 1995 Gazi Katliamı

Sermaye devleti bu kez Alevi ve Kürt emekçilerinin yoğun olarak yaşadığı İstanbul Gazi Mahallesi'nde büyük bir katliamın daha fitilini ateşliyordu. 12 Mart 1995 akşamı daha çok Alevi yurttaşların gittiği 3 kahvehane ve 1 pastane "kimliği belirsiz" kişiler tarafından otomatik silahlarla tarandı. Saldırıda kahvehane de oturan Halil Kaya adlı Alevi dedesi hayatını kaybetti. Beşi ağır olmak üzere toplam 25 kişi yaralandı. Saldırganlar kaçırdıkları taksinin şoförünü de öldürüp aracı daha sonra ateşe verdiler.

Kahvenin taranmasını protesto eden ve cenazeleri kaldırmak isteyen halkın üzerine uzun namlulu silahlarla ateş açıldı. Yeni ölümlerle birlikte Gazi mahallesi dışında Ümraniye 1 Mayıs mahallesi'nde de halkın protesto yürüyüşüne silahlı saldırılar gerçekleşti. Üç gün süren eylemler sonucunda Gazi ve Ümraniye'de 22 yurttaşımız hayatını kaybetti. Yüzler kişi ise ateşli silahlarla yaralandı.

Uzun yıllar süren Gazi davasında, sanıkların büyük kısmı (18 polis) beraat ettirildi. Sadece 2 polise sembolik cezalar verildi ve kısa bir süre cezaevinde kaldıktan sonra tahliye edildiler. Dö-

nemin kamu görevlileri hakkındaki suç duyuruları karşılıksız kaldı. Haklarında tek bir soruşturma dahi açılmadı.

Sermaye düzeni gerek doksanların ilk yarısındaki faili meçhul siyasi cinayetlerle gerekse Sivas ve Gazi katliamlarıyla restorasyon dönemine doğru yol alıyordu. 12 Eylül faşist darbesiyle dinci gerici siyasetin siyasal alandaki gelişimi, devlet içindeki illegal yapılanma ve kliklerin aynı zamanda çetelere dönüşmesi, bu çeteleşmenin uyuşturucu ticaretinde edindiği yerler düzenin kriz sarmalını belirgin biçimde gözler önüne seriyordu.

Susurluk: Devlet-Mafya-Siyaset Üçgeni

Bu siyasi tablo sermaye sınıfına yeniden yapılanmayı dayatıyordu. Tam da böylesi bir ortamda devletin ve çetelerin ilişkisini en çıplak haliyle ortaya koyan büyük bir tesadüf ile düzen "pişti" oluyordu. 3 Kasım 1996 günü Balıkesir'in Susurluk ilçesinde saat 19:30'da meydana gelen trafik kazasında İstanbul Polis Okulu Müdürü Hüseyin Kocadağ, Mehmet Özbay sahte kimlikli Abdullah Çatlı ve Melahat Özbay sahte kimlikli Gonca Us ölürken; DYP Şanlıurfa Milletvekili ve Bucak aşireti lideri Sedat Edip Bucak yaralandı.

Lüks mercedes ile bir kamyonun bu tarihi çarpışması ülkede "temiz siyaset" adı altında sürdürülen kirliliği yönetimi, çarpık ilişkiler ve devlet-mafya-siyaset üçgenini en sarıh haliyle toplumun gözleri önüne sermişti. Kaza zincirleme şekilde devlet bürokrasisinin kontrgerilla ve diğer kirliliği ilişkiler ağının deşifre olmasını da sağladı.

İstanbul Meslek Odaları Koordinasyonunun girişimiyle, siyasi partiler ve yurttaşların da katılımıyla bu tabloya karşı "Sürekli aydınlık için 1 dakika karanlık" eylemleri başladı. 1 Şubat 1997'de başlayan eylemler, giderek kitleselleşti. Halk, eylemi kendi yaratıcılığını kullanarak çeşitlendirmeye başladı: ışıklar yakılıp söndürülüyor, balkonlara çıkılarak düdüklü, tencerelerle ses çıkartılıyordu. Eylem sokağa da dökülmüştü, yurttaşlar mumlarıyla meşalelerle protestolar düzenlemeye başlamıştı. 15 Şubat'a gelindiğinde eylemlere Türkiye genelinde yaklaşık 30 milyon kişi katılmıştı.

Düzenin Restorasyonu

Düzene yönelen öfkenin büyümesiyle sermaye sınıfının bu öfkeyi nasıl tahliye edeceğine karar vermesi yeni bir dönemde başlangıcı oluyordu. Dönemin hükümet ortağı olan ve dinci yükselişin siyasi adresi olan Refah Partisi 28 Şubat kararları ile iktidardan indirildi.

28 Şubat kararları devletteki restorasyon arayışının son "ilerici" hamlesiydi. Ancak 90'ların sonu bu arayışın pek de karşılık bulmadığı bir dönem oldu. Sermaye düzeninin siyasi krizlerinin sarsıntısı sürüyorken 2001 ekonomik krizi, düzenin aslında tüm aktörleriyle büyük bir çöküş içinde olduğunu ortaya çıkarıyordu. Refah-Yol hükümetinden sonra sırasıyla iktidar olan 55. Anasol-D hükümeti, 56.

DSP hükümeti ve 57. Anasol-M koalisyon hükümeti de bu çöküşü durduramadı.

Devletin 12 Eylül sonrası gelişip serpilmesine yol verdiği dinci-gericilik artık AKP adıyla meclisin kapısındaki yerini almıştı. 3 Kasım 2002 tarihi AKP ve sermaye sınıfının, emperyalist-kapitalist sistemle uyum adına köklü bir rejim değişikliğine gidecekleri kapıyı birlikte araladığı tarih olarak kayıtlara geçmiş oldu.

Karanlık Suretler, Katliamcılar Aklanamayacak

Bugün 1990'lı yıllarda ülkemizin devrimcilerine, aydınlarına, işçilerine ve insanlığa karşı işlenen suçlardan yargılanması gereken gerici ve sağcı bir dizi figür, düzen siyasetinin kendilerine biçtiği roller ile aklanma fırsatı yakalıyor. Mehmet Ağar, Tansu Çiller, Meral Akşener gibi siyasi figürler bugün ülke siyasetinde kendilerine yeniden yer bulabiliyorlar. Dinci gericiliğin ve sağın hem doksanlı yıllarda hem de AKP'li yıllarda öne çıkan figürlerinin "temiz siyaset" söylemine sarılmalarının arkasında kuşkusuz kanlı ve karanlık bir siyasi tarihe sahip olmaları gerçeği yatıyor.

Elbette AKP'nin iktidara gelişiyle bu kadro daha da genişledi.

Bugün Suriye'nin parçalanmasında, cihatçı çetelere yol verilmesinde, ABD'nin Suriye'nin kuzey doğusunu işgal etmesinde siyasi sorumluluğu bulunan Ahmet Davutoğlu Millet ittifakı zemininde beyaz gömleği ve "temiz siyaset" söylemiyle kendini aklama gayreti içinde.

Ali Babacan Cumhuriyet tarihinin en kapsamlı özelleştirme döneminin baş mimarı olarak Millet ittifakı içerisinde "aklanma" fırsatını değerlendir-
mekte.

"Pencereleri açamadıklarından dolayı insanlar ölmüş" diyerek Sivas katliamını katliam olmaktan çıkarıp "hadise" diye nitelemeye çalışan Temel Karamollaoğlu da bugün altılı masanın "şirin dedesi" olarak "aklanma" şansı bulan gerici figürlerden biri olarak karşımızda duruyor.

Liste uzayıp gider... Her biri devrimcilerin hafızalarında.

Türkiye Cumhuriyeti tarihinin en karanlık dönemleri, en büyük katliamları, en kirliliği ilişkileri gerici hareketin ve sağın künyesine kazılıdır. Bu künye kirliliği ve kanlı bir künyedir. İstedikleri kadar beyaz gömlek giyip "temiz siyasetten" dem vursunlar hepsinin heybeleri suçla yüklüdür.

Hem bu yıkılası düzen ile hem de ürettiği bu karanlık suretlerle büyük bir davamız var. Yargılayacağımız, heybelerindeki insanlık suçlarını yüzlerine okuyup hesap soracağımız günleri yakınlara getirmek ise komünistlerin omuzlarındaki en ağır yüklerden biri olmaya devam ediyor.

Bu Kan Denizinin Ufkundan...

| DENİZ TÜTMEZ

Tarihte egemenler, devletin ikna aygıtlarının sonuna geldiğinde, hiç çekinmeden zor aygıtını devreye sokar. Katliam ve cinayetlerin temelinde yatan bu yalın gerçek öyle ki sınıf mücadelelerinin bir ürünü olarak yüzyıllardır sürdürülür. En temelde, bir sınıfın, diğer sınıf üzerindeki tahakküm

aracı olarak devlet mekanizmasının dünyanın her yerinde "en kaba" haliyle böyle çalıştığı herkesçe bilinen bir gerçek. Bu gerçek ile bu topraklardaki "devlet geleneği" birleştiğinde ise çok kanlı bir tablo karşımıza çıkar. Her katliam ve cinayet, döneminin ihtiyaçları doğrultusunda hedefine

başkalarını oturtur. Tüm katliam ve cinayetlerin, işlendiği dönemlere bakıldığında, belli süreçlerin önünü açmak adına bir enstrüman olarak kullanıldığı görülür.

Değişmeyen ise devlet denilen mekanizmanın, 'devlet olmaklık' durumundan değil, sermayenin tahakkümünü sürdürmesinin kanlı bir yolu olması, bir silah olarak kullanılıyor olmasıdır. Dolayısıyla sonda söylenecek şeyi başta söylemekte bir beis bulunmuyor: Egemenlerin, yani bir avuç azınlığın iktidarı değişmeden bu zor aygıtı tersine çeviremez. İşçi sınıfının iktidarı kurulmadan bugünkü karanlıktan nihai olarak çıkış yolu bulunmuyor.

Bu topraklarda işlenen katliamların ve cinayetlerin yüzyıllar denebilecek zamanlara dayandığını ve bir "gelenek" haline geldiği vurgusu çoğu kez yapılır. Bir anlamıyla bütünü açıklamasa da doğrudur. Fakat bu "gelenek" liberallerin söylediği gibi çok da "derinlerde" değildir. Derin devlet açık ki bir anlamıyla vardır, faaliyetlerini belli örgütlenmelerle sürdürmektedir. Fakat özellikle 2010'lar Türkiye'sinde tartışıldığı çerçevenin aksine bu bir sermaye iktidarının istikrar sorunudur. Devlet geleneği olarak katliam ve cinayetler AKP eliyle yükseltilerek devam ettiği bu dönemde ise siyasal İslamcılığın kendisi ana suçlu olarak memleketin son 20 yılına nice cinayet ve katliamla damga vurdu. AKP dönemi yaşanan katliam ve cinayetlerin kökünde gericilik varken aynı liberallerden gericilikle, tarikatlarla, cemaatlerle ilgili hiçbir şey duyamazsınız. Topu taca atan komple teorileri bir yana bırakılırsa, emperyalizmin, en başta da ABD'nin ülke üzerindeki bu tür süreçlerdeki inisiyatifi ise çok açıktır. Tüm bu katliam ve cinayetlere bakarken son kertede "kime yarıyor" diyerek sonuçlarına bakılarak daha berrak bir bakışa sahip olunabilir.

AKP'nin kanlı 20 yılına bakıldığında ise, siyasal İslamcılarının gerek bölgemizde gerek ülkede gerçekleştirdiği katliam ve cinayetler yakın tarihimizde ortada duruyor. Sadece 2015 7 Haziran- 1 Kasım seçimleri arasındaki dönem dahi katliamların ve AKP'nin yarattığı savaş konseptinin nelere yol açabildiği görülmektedir. Ve sonuçları itibariyle AKP'nin karşı devrimci dönüşümün öznesi olarak tüm bu süreçleri nerelere varılabileceği anlaşılmalıdır.

Cihatçı çetelerin hamiliğini üstlenen AKP'nin kanlı sicili memleketin emperyalizmin çıkarları doğrultusunda Ortadoğu cehennemine sürüklenmesiyle zirveye çıkmış fakat aynı zamanda öncesine ve son yaşadığımız Taksim'deki saldırıya kadar uzanıyor. Tabloyu hatırlatmak istersek, 2003'ten başlatarak bugüne kadar gelince karanlık daha da kendisini hissettiriyor.

15 Kasım 2003 – Sinagog Saldırıları: İstanbul'daki Neve Şalom Sinagogu ve Bet İsrail Sinagogu'na düzenlenen eylemlerin sonucunda 27 kişi yaşamını yitirdi. Bomba yüklü araçlarla düzenlenen eylemlerde, eylemi gerçekleştiren kişiler de öldü. Patlamaların meydana geldiği sinagoglarda ve çevrelerinde büyük hasar oluşurken, en az 300 kişi de yaralandı.

20 Kasım 2003 – HSBC ve İngiliz Konso-losluğu Saldırıları: Sinagog saldırılarından beş gün sonra, 20 Kasım 2003'te yine bomba yüklü araçlarla iki eylem düzenlendi. 20 Kasım'daki bombalı eylemlerin hedefi İstanbul'daki İngiliz Konsolosluğu ve HSBC Bankası'nın Genel Merkezi oldu. Saldırıda 30 yaşamını yitirdi, 450'den fazla kişi yaralandı. Saldırıları El-Kaide tarafından üstlenildi.

17 Mayıs 2006 – Danıştay Saldırısı: Alparslan Arslan adlı saldırganın Danıştay 2. Dairesi'nde müzakere halinde olan heyete karşı gerçekleştirdiği silahlı eylemdir. Saldırı sonrasında, Danıştay İkinci Daire üyesi Mustafa Yücel Özbilgin ölmüş, aralarında daire başkanı Mustafa Birden'in de yer aldığı dört üye ise yaralanmıştır. Arslan, saldırı sonrasında kaçmaya çalışırken Danıştay'da görevli polis memurları tarafından yakalanmıştır. Bu olay daha, sonra Ergenekon yargılamalarının temel dayanaklarından biri olarak kullanılmıştı.

19 Ocak 2007 – Hrant Dink Suikastı: Agos gazetesinin genel yayın yönetmeni Hrant Dink Oğün Samast tarafından öldürüldü. Önceden pek çok tehdit almış olan Dink, Agos gazetesinin Halaskargazi Caddesi'ndeki binasının önünde

başının arkasına ateş edilerek öldürüldü. Hrant Dink, on binler tarafından uğurlandı.

18 Nisan 2007 – Zirve Yayınevi Katliamı: İncil basımı yapan Zirve Yayınevi'nde çalışan Alman uyruklu Tilman Ekkehart Geske ile Necati Aydın ve Uğur Yüksel boğazları kesilerek öldürüldü. Zanlılardan Salih Gürler, Cuma Özdemir, Hamit Çeker ve Abuzer Yıldırım olay yerinde yakalandı.

4 Mayıs 2009 – Bilge Köyü Katliamı: Mardin'in Mazıdağı İlçesi'ne bağlı Bilge köyünde 'töre cinayeti' olarak duyurulan ve 44 kişinin yaşamını yitirmesiyle sonuçlanan katliamdır. Saldırıda altısı çocuk, on altısı kadın toplam kırk dört kişi hayatını kaybetti, on yedi kişi yaralandı.

28 Aralık 2011 – Roboski Katliamı: Türk Hava Kuvvetleri, Şırnak'ın Uludere ilçesi yakınlarındaki Irak topraklarında F-16 savaş uçaklarıyla yaptığı bombardıman sonucunda 34 yurttaş katledildi. Bir kişi yaralı olarak kurtuldu. Operasyonda hayatını kaybedenlerin, Irak'tan Türkiye'ye mazot ve sigara getirmek için PKK'nin kullandığı iddia edilen bir yol üzerinden geçen yurttaşların oluşturduğu bir kaçakçı kafilesi olduğu anlaşıldı.

11 Mayıs 2013 – Reyhanlı Katliamı: Hatay'ın Reyhanlı İlçesi'nde 11 Mayıs 2013'te bomba yüklü araçlarla bombalı saldırı düzenlendi. Türkiye'de o güne kadar yaşanmış en büyük bombalı saldırıydı. Meydana gelen çifte patlamada 5'i çocuk 52 kişi yaşamını yitirdi. Saldırısı IŞİD'in üstlendiği iddia edildi.

6 Ocak 2015 – Sultanahmet İntihar Saldırısı: İstanbul'un turistik semtlerinden Sultanahmet'teki bir polis noktasına Ocak ayında canlı bomba saldırısı düzenlendi. Saldırıda ağır yaralanan polis memuru hayatını kaybetti. Ölen canlı bomba IŞİD militanı Dağıstanlı Diana Ramazova'ydı.

5 Haziran 2015 – HDP Diyarbakır Mitingi Saldırısı: HDP'nin Diyarbakır İstasyon Meydanı'ndaki mitingi başlamadan hemen önce iki ayrı patlama meydana geldi. Patlamanın ilki saat 17.50 sıralarında, meydanadaki platformdan 60 metre uzaklıktaki çöp kutusunda oldu. Bu patlamanın trafodan kaynaklandığı anons edildi. 4 dakika sonra bu kez on binlerce insanla dolu olan miting alanının hemen yanındaki trafonun önünde şiddetli bir patlama oldu. Patlamada 5 kişi hayatını yitirdi.

20 Temmuz 2015 – Suruç Katliamı: Şanlıurfa'nın Suruç ilçesinde, Koban'e'ye yardım götürmek üzere toplanan Sosyalist Gençlik Dernekleri Federasyonu (SGDF) üyelerinin basın açıklaması yaptığı sırada düzenlenen intihar saldırısında 34 kişi yaşamını yitirdi. Saldırısı IŞİD'in düzenlemiş olabileceği öne sürüldü.

10 Ekim Ankara Gar Katliamı: 10 Ekim 2015 tarihinde Ankara'da TTB, DİSK, KESK ve TMMOB tarafından düzenlenen "Emek, Barış ve Demokrasi Mitingi" IŞİD'in bombalı saldırısı ile kana bulanmış, 104 yurttaşımızın yaşamını yitirdiği ülke tarihinin en kanlı katliamı olarak tarihe geçmiştir.

AKP iktidarının Suriye'de desteklediği gericilerin hem Suriye'de hem de ülkemizde her türlü amaç için korunduğu, kollandığı, önlerinin açıldığı gerçeği düşünüldüğünde ve Suruç Katliamı daha unutulmamışken başkent Ankara'nın merkezinde rahatlıkla bu kanlı terör katliamının gerçekleştirilmiş olması AKP iktidarının sorumluluğunu bir kez daha artırmaktadır.

Reina Katliamı: Katliamlarla geçen 2016 yılından sonra yeni yıla alçakça bir katliam haberi

ile girilmiş, İstanbul Ortaköy'de yılbaşı gecesinde yaşanan silahlı saldırı sonrası 39 yurttaşımızın yaşamını yitirdiği ve 65 yurttaşımızın yaralandığı yeni bir katliam daha yaşanmıştır.

Uğur Kaymaz... Ceylan Önkol... Gezi Şehitleri... Dilek Doğan... Şenyazar ailesi... Tahir Elçi... Kemal Kurkut... Şahinbey'deki Kürt düğünü... Ve en son, Deniz Poyraz...

Ve daha nice... Sadece doğrudan siyasi eylemlerin ötesinde AKP'nin kanlı tarihi aynı zamanda sınıfsal karakteri itibariyle de tabloyu daha da kızılaştırıyor. İş cinayetleri, kadın cinayetleri, nefret cinayetleri düşünüldüğünde... Düzenin yarattığı geleceksizlik kısıracındaki gençliğin yöneldiği arayışların, bu kıskaçtaki gençliğin yeni nesil müziklerle, dizilerle, filmlerle, alt-kültür olarak örgütlenen kimliklerle şiddete, çeteciliğe yönlendirilmesi, "hiç yere" birbirini boğazlaması düşünüldüğünde... En temelde yoksulluğunun koşullarının ittiği uyuşturucu şebekelerinin içinde, kavgalarında dökülen kanlar düşünüldüğünde... Sadece trafiklerde işlenen cinayetler düşünüldüğünde... Tüm bunlarla birlikte ve daha nice örnek düşünüldüğünde her anlamıyla akıl dışı bir düzende halkın "yaşamaya" çalıştığı görülmekte...

AKP böylesi bir kanlı tarihin üzerinden kendi iktidarını bugün de sürdürmenin yollarını arıyor. Bugün bir "devlet partisi" haline gelmiş olan AKP'nin kurduğu rejim kandan beslenerek iktidarını güçlendiriyor. Diğer yanı sıra diğer örnekler düşünüldüğünde bu düzen katliam, cinayet, ölüm üretmek zorundadır. Bu sebeple ki düzeni değiştirme hedefi taşımayan her siyasi proje ise bu toplumun ilerici damarlarını umutsuzluğa sürüklemektedir. Mesela bu tabloya baktığında, "Hesap sorma" mottosu elbette her namuslu insanın ilk refleksi ve temel mantığıdır. Böyle de olmalıdır. Bu kavga en önemli yanı sıra bir hesap sormadır. Bu hesap sorma, hesaplaşma olgusu aynı zamanda "AKP sonrası" için de siyasi bir başlıktır. Tüm bu kanlı suç tarihinin hesabının sorulup sorulmayacağı "helalleşme" adıyla gündeme gelmiş ve tartışmalar düzen siyaseti kulvarında devam etmektedir. AKP'den tüm bu "suç dosyası"nın hesabını sormak isteyen halkın enerjisini AKP'nin açtığı yoldan yürüyenlerin "helalleşme" arayışlarına teslim etmemek bu ülkenin ilerici birikimi için bugün en önemli görevlerden birisidir.

Hesap sormak her anlamıyla gerekli bir ruh halidir. Bir davaya sahip çıkmak demektir. Bu anlamıyla mücadelenin bütününde ilerici toplumsal kesimlere bir kişilik kazandırır. Fakat, Sol- sosyalist siyasetin örgütsüzleştirilmesi, ilkesizleştirilmesi, bireyselleştirilmesi, aktivizme veya tersinden teorizme sıkıştırılması, tepkiselleştirilmesi, hafızasızlaştırılması, belli başlı figürlerin performans sanatçılığına dönüştürülmesi gibi olgularla düşünüldüğünde tablo başkalaşır. Tüm bunlarla birlikte "hesap sorma" mottosu önemli olmakla birlikte "temel motivasyon" haline dönüşmesi bir hayal kırıklığı ve peşinden umutsuzluğu getirmektedir.

Tüm bunlar için hesap sormanın "hemen şimdi" sloganı gibi bir demokratizmin ilerisinde, eski, unutulmuş bir tabirle -her ne kadar kaba da dursa- "dava adamı" olmak yani dava insanı olmakla gerçek olabileceğini söylemek gerekir. Tersinin doğurduğu ise bir yenilgi psikolojisidir.

Tüm bu tabloya baktığımızda karamsarlık değil, mücadele görmenin yolu, yeni bir düzen düşüncesine bağlanmakla ve mevcut düzenle görece kopuşu sağlayabilmekten geçiyor. Bu mücadele gücümüzü ise en başta tarihten alıyoruz. Çünkü, "Bu kan denizinin ufkundan kızıl bir güneş" in doğmasının ancak böyle mümkün olduğu biliyoruz.

Faili Belli Cinayetler

| ALEV DOĞAN

Arabalar şırıl şırıl ışıklarıyla caddelerden geçerken, bizler bir mumun ışığında bitirdik kitaplarımızı. Kendimiz gibi yaşayan binlerce yoksulun yüreğini, yüreğimizde yaşayarak katıldık o büyük kavgaya. Ecelsiz öldürüldük. Dövüldük, vurulduk, asıldık.

Vurulduk ey halkım unutmaz bizi!

Diye seslenir gazeteci Uğur Mumcu 25 Ağustos 1975 tarihli "Sesleniş" yazısında. Bu yazının yazılışından 18 yıl sonra kanlı bir katliamla aramızdan kopartılan Mumcu'nun bu çağırısı; Türkiye'de kalemimizi, aklını, fikrini emekçi halkın hizmetine sunmuş, yurtsever aydınlarının, ecelsiz ölümlerinin de bir anlatısıdır bir bakıma. Çünkü sağ iktidarların yönettiği ülkemizde, siyasi tarihimiz bir katliamlar tarihidir aynı zamanda.

Yurtsever Savcıyı Vurdular

İktidarın yargıyı nasıl dönüştürdüğü herkesin malumu. Yaşananın bir hukuksuzluktan daha fazlası olduğunu, yeni rejimin kendi hukukunu yarattığını söylemekte beis yok. Bu çürümüşlükte insanın aklına haliyle ülkenin onurlu hukuk insanları geliyor. En çok da Doğan Öz. Denizli'de savcı yardımcısıyken, Necmettin Erbakan'ın kardeşi Akgün Erbakan'la ilgili bir yolsuzluk soruşturması yapan, İnebolu'da görevli olduğu 1973 yılında Devlet Güvenlik Mahkemeleri'nin (DGM) kuruluş kanununa karşı adli teşkilatta imza kampanyası açan, DGM'lerin doğal yargıya aykırı olduğunu savunarak hukukçuları karşı çıkmaya çağıran, 1978'de ise çoğu hukukçunun elini sürmekten korktuğu kontrgerillayı soruşturmaya başlayan Doğan Öz'ü unutmak mümkün mü?

Emperyalizmin tetikçisi konumundaki, NATO üyesi ülkelerde bizzat solu bastırmakla görevli kontrgerilla yapılanmasına yönelik soruşturma başlatılan ve hazırladığı raporu dönemin başbakanı Bülent Ecevit'e ulaştırdıktan kısa bir süre sonra 24 Mart 1978'de, 7 TİP'li gencin öldürüldüğü Bahçelievler Katliamı sırasında da sorgulanan İbrahim Çiftçi tarafından öldürülen Doğan Öz tarafını ülkesinden, emekçi halkından yana seçmiş bir hukuk insanıydı. 19 Ocak 1978'de Ankara Turizm ve Ticaret Yüksek Öğretmen Okulu öğrencilerinden Levent Özyörük'ün öldürülmesinden sonra başladığı bu araştırma nedeniyle sayısız tehdit almış ama "örümcek ağı" adını verdiği bu kirli yapılanmanın üzerine gitmekten vazgeçmemişti. Öz'ün raporunda özetle şunlar yer alıyordu:

"Kontrgerilla, Genel Kurmay Harp Dairesi'ne bağlıdır. Kontrgerilla, il ve ilçelerde seferberlik işlemini yürüten kurum olarak, askerlik şubelerince yönetilmektedir. Bu konuda en çok, aşamalı eğitimden geçen astsubaylar kullanılmaktadır. Sivil güvenlik güçleri içinde de MİT elemanları ve 1. Şube görevlileri kullanılmaktadır. Bazı goşist sol akımlar gerçek hedefmiş gibi gösterilerek, hedef saptırılarak sıkıyönetimi çağırma, seçimle olmaz-

sa darbeyle iktidar olma, demokratik yaşama biçimini yok ederek halkı sömürme seçeneğini tek seçenek durumuna getirilme çalışmasıdır. Geniş halk kitlelerine girmeyi de AP'nin şemsiyesi altında MHP ve onun yan örgütleri olan Ülkü Ocakları, Ülkü-Bir Ülkücü Teknik Elemanlar, İşçi Sendikaları (MİSK) bazı işveren kuruluşları ve esnaf dernekleriyle gerçekleştirme çalışmaları içinde görünmektedirler. Legal yan kuruluşlarda başarılı görülenler illegal çalışmalara yönelmektedirler. Halk içinde gelişme ve halktan kadrolar oluşturma eğitimi. Bütün bu çalışmalar, siyasal planda MHP ve onun kadrolarınca yönetilmektedir."

"Emri Muhsin Yazıcıoğlu Verdi"

Ölümünün ardından, Uğur Mumcu'nun "İlerici, devrimci, namuslu, kendi halinde, sessiz, çalısız, gösterişsiz bir aydınlı... Böyle insana nasıl kıyılır?" diye yazdığı Bedrettin Cömert, Türkiye'nin yetiştirdiği en üretken aydınlardan, akademisyenlerden birisiydi. Hacettepe Üniversitesi'nde çıkan olayları araştırmak için kurulan komisyonun başkanlığına getirilmesiyle beraber ölüm tehditleri almaya başlayan Cömert aynı zamanda Tüm Öğretim Üyeleri Derneği Başkanı'ydı.

Bedrettin Cömert, 11 Temmuz 1978'de eşi Maria'yla birlikte buldukları araca yapılan silahlı saldırı sonucu öldürülecek, eşi Maria saldırıda ağır yaralanacaktı.

30 Mart 1979'da Avrupa Ülkücü Türk Dernekleri Federasyonu'nun eski başkanı Lokman Kondakçı, İçişleri Bakanı Hasan Fehmi Güneş'e "Bedrettin Cömert olayında emri, dönemin ÜGD Başkanı Muhsin Yazıcıoğlu'nun verdiğini, onun üzerinde de Ramiz Ongun'un yer aldığını" söyledi. Yaklaşık aynı tarihlerde Cömert cinayetini araştıran Ankara 5. Sulh Ceza Mahkemesi, cinayetin azmettiricisi sıfatıyla Abdullah Çatlı hakkında tutuklama kararı çıkardı. Cömert'e ateş eden silahların Ankara'da pek çok cinayette kullanıldığı anlaşıldı. Polis, Rifat Yıldırım, Üzeyir Bayraklı ve "Ahmet" kod adlı bir sağ görüşlü kişi olmak üzere 3 saldırganı belirledi. İlk ikisi, başka bir cinayetten aranmaktaydılar ve Almanya'ya kaçmışlardı. 1985'te Almanya'da 1,5 kilo eroinle yakalanıp uyuşturucu kaçaklığından tutuklandılar. Ama idamla yargılanacakları için Türkiye'ye iade edilmeyip serbest bırakıldılar. Rifat Yıldırım 2002'de Türkiye'ye iade edildi. Cömert davasında "delil yetersizliği"nden beraat etti. Üzeyir Bayraklı 1992'de öldürüldü.

"Rahat Yaşamak Uğruna Gerçeği Mezara mı Götüreyim?"

Araştırmacı-Yazar Turan Dursun, din üzerine yaptığı çalışmalarla bilinen ve topluma olan sorumluluğunu yerine getirmek için canla başla çalışan bir aydınlı. Bu yüzdendir ki gerici çevrelerin hep hedefinde oldu, onları hep rahatsız etti.

Müftü iken İslâmiyeti, Hıristiyanlığı ve Yahudiliği hem kendi kaynaklarından, hem de diğer kay-

naklardan yararlanarak daha detaylı bir şekilde birbiriyle karşılaştırarak kökenlerini aramaya yönelik çalışmalar yürütmüştü. Sayısız tehdide rağmen bir adım geri atmamış ve bunu da şu sözlerle ifade etmişti: "Rahat yaşamak uğruna gerçeği mezara mı götürüreyim; halka gerçeği anlatmak uğruna ölümü mü göze alayım?"

4 Eylül 1990 tarihinde İstanbul'da evinden işine giderken uğradığı bir silahlı saldırı sonucu öldürüldü. Dört yıl sonra, İslami Hareket Örgütü'ne yönelik operasyonda cinayetin çözüldüğü açıklandı. Örgüt üyesi Arif kod adlı Tamer Aslan, Devlet Güvenlik Mahkemesi'nde verdiği ifadede Turan Dursun'un öldürülmesine nasıl karar verdiklerini şöyle anlattı:

"Mesut (kod adlı İrfan Çağrı), yazarlık yapan ve yazdığı yazılarda Hz. Peygamber efendimizle kutsal Kur'an-ı Kerim'i küçük düşüren Turan Dursun'un öldürülmesi gerektiğini söyledi. Bunun üzerine benimle kod adı Kemal olan kişiyle önce bu konuya itiraz ettik. Çünkü bu şahıs öldürüldüğünde basın bu olayı abartılı olarak halka yansıtacak, bundan dolayı da şahsa kötülükten ziyade iyilik yapmış olacağız kanaati benimle Kemal'de hakimdi. Biz bu görüşümüzü Mesut'a iletmişimizde bizimle 15 gün görüşmedi. Mesut, tekrar Turan Dursun'un öldürülmesi olayını yinelemesi üzerine ben ve Kemal olayın istihbaratını yapmak üzere görev aldık."

Sakıncalı Piyade

Türk basın tarihinin en onurlu kalemlerinden Uğur Mumcu'nun 24 Ocak 1993'te bombalı saldırıyla öldürülmesi, siyasi tarihimizin en bilinen cinayetlerinden birisidir. Özellikle yolsuzluk, gerici örgütlenmeler konusunda araştırmalar yapan Mumcu'nun öldürülmeden önce yaptığı ancak tamamlanmadığı son çalışma polis-mafya-siyaset ağının derin boyutlarını incelediği çalışmasıdır.

Çalışmaları arasında özellikle Rabita, radikal İslamcı örgütlenmenin asıl yüzünü göstermesi bakımından bugün hala topluma ışık tutmaya devam etmektedir.

Londra'da BBC Türkçe için Nuri Çolakoğlu ve Ayça Abakan'ın konuştuğu olduğu bir röportajda şunları söyleyecektir:

"Ben görüş olarak sosyalist eğilimliyim. Yani emekçi sınıfların toplumda yönetimi ele almasını istiyorum. (...) Ben sosyalist bilincimi her gün artırıyorum. (...) Ulusal bağımsız sol! Ben sosyalist eğilimliyim, işçi sınıfının, emekçi sınıf ve tabakaların demokratik yollarla iktidara gelmesini istiyorum. Bu görüşümden hiç ama hiç vazgeçmedim."

Arabasına konan C-4 tipi bombayla gerçekleştirilen suikastın ardından, olay yerinde inceleme yapan uzmanların hiçbir delil bulamadığı, patlamayla etrafa dağılan ve cimbizle toplanması gereken delillerin ise süpürgeyle süpürüldüğü iddia edilmiştir. Suikastı; İslami Hareket Cephesi, İB-DA-C, Hizbullah gibi örgütler üstlenirken, suikastın arkasında Mossad'ın ve kontrgerillanın olduğu da iddia edilmiştir.

Yıllar sonra Peker tarafından yapılan ifşaatlarda Mumcu'nun katliamında Susurlukçuların parmağı olduğuna işaret ediyordu. Ağar'ı adres gösterdiği iddiası bugün hala yanıtlanmayı bekliyor.

Sonuç Yerine

Doğan Öz, Bedrettin Cömert, Turan Dursun, Uğur Mumcu... Aslında daha niceleri var ama sağın ülkeyi çevirdiği kan denizindeki her damlayı anlatmaya sayfalar yetmez. Bu dört onurlu aydınlı biz o karanlığı biraz olsun aralamak istedik. Ne vurulanları ne de vuranları unutmamak!

İKİD: Çocuklarımızı karanlığa teslim etmeyeceğiz!

İlerici Kadınlar Derneği (İKİD) bir dizi aydın ve kurum temsilcisinin imzasıyla bir bildiri yayımladı. "Bugün milyonlarca çocuk tarikat ve cemaatlara teslim edilmiş, her türlü gericiğin pompalandığı bu yapılanmalar devletin yetkilerini de devralmıştır." denilen "Çocuklarımızı karanlığa teslim etmeyeceğiz" başlıklı bildiri de şu ifadeler yer aldı:

"Geçtiğimiz günlerde İsmailağa Cemaati'ne bağlı Hiranur Vakfı'nın kurucusu Yusuf Ziya Gümüşel'in kızı H.K.G. 6 yaşındayken dini nikâhla "evlendirildiğini" ve yıllarca istismara uğradığını anlatarak şikâyetçi oldu. İstismarın basına yansıyan detayları ve yargıya taşınan iddialar ülkemizin içine sürüklendiği karanlığın açık göstergesidir.

Ne yazık ki yaşanan bu istismar vakası ne münferittir ne de ilktir. Çocuk istismarı çok boyutlu ele alınması gereken hassas bir toplumsal sorundur. Öte yandan tarikat ve cemaat yapılanmalarında, bu yapılanmaların uzantısı olan okul ve kurslar ile yurtlarda çok sayıda cinsel istismar ve şiddet vakasının gündeme gelmesi tesadüf değildir. Karaman'da Ensar Vakfı yurtlarında, İzmir Dikili'de, İstanbul Ümraniye'de, Erzurum'da, Sakarya'da ve daha pek çok ilde tarikat okulları ve yurtlarında yaşanan istismar vakaları ortadadır. Basına yansıyan vakaların buz dağının görünen yüzü olduğunu tahmin etmek güç değildir.

Yaşananları pedofili olarak değerlendirmek ise gerçek sorunun üzerini örtmektir. Tarikat ve cemaatlerin sözde liderlerinin çocuk yaşta "ev-

lilikleri" teşvik eden, kız çocuklarının eğitimden mahrum bırakılmasını öğütleyerek onları 'tahrik' unsuru, kadınları 'et' olarak nitelendiren vaazları ortadadır.

AKP iktidarı ile birlikte bu gerici zihniyet güç kazanmış bugün tarikat ve cemaatler devletin bütün kademelerine yerleşmiş, holdingleşmiş ve iktidar ortağı haline gelmiştir.

Laikliğin adım adım tasfiye edildiği, Anayasa'nın laiklik ilkesinin yok sayıldığı ülkemizde tarikat ve cemaatler kendi hukukunu icra etmektedir. Medeni Kanun yok sayılarak "dini nikâh" kılıfı altında şer-i hukuka zemin hazırlanmaktadır.

Bugün milyonlarca çocuk tarikat ve cemaatlara teslim edilmiş, her türlü gericiğin pompalandığı bu yapılanmalar devletin yetkilerini de devralmıştır.

Çocuklarımızın geleceğinin tarikat ve cemaatlerin insafına terkedilmesine izin verilemez. Hiranur Vakfı'nda yaşananları kinamak yetmez. Yapılması gerekenler bellidir.

-Devletin bütün kademelerine yerleşmiş, sosyal yaşamı adeta paralel hukuk ile tahakküm altına alan tarikat ve cemaatlerin egemenliğine son verilmeli, faaliyetleri yasaklanmalı, mal varlıklarına el konmalıdır.

-Özel kurum ve vakıflara bağlı "yatılı din eğitimi" yasaklanmalı, bütün "yatılı Kuran kursları" ve Anayasa'ya aykırı biçimde açılan ve faaliyet

yürüten medreseler ile sibyan mektepleri kapatılmalıdır.

-Hizmet ve yardımlaşma adı altında bütün özel kurum ve vakıfların kurduğu çocuk yuvaları, yetiştirme yurtları, dershaneler, sevgi evleri vb. devletleştirilmelidir. Yardım ve koruma hizmeti devlet tarafından konunun uzmanları ve eğitimcilerce sağlanmalıdır.

-Cemaat okulları, cemaat evleri, cemaat dershaneleri gibi bütün yasadışı ve gayri meşru "eğitim kurumları" devletleştirilmelidir. Eğitim birliği sağlanarak parasız, laik ve bilimsel eğitim sistemi kurulmalıdır.

-Cemaat ve tarikatların "sivil toplum kuruluşları" olarak adlandırılan uzantılarının belediyeler ve hükümetler aracılığıyla topluma ve özellikle kadınlara yönelik "projeleri" ile "sosyal yardımlar" adı altındaki müdahaleleri sonlandırılmalıdır.

-Tarikat ve cemaat uzantısı kurumların Milli Eğitim Bakanlığı ile imzaladığı bütün protokoller iptal edilmelidir.

-Tarikat ve cemaat uzantısı olan kurumlara merkezi bütçeden ya da yerel yönetimler eliyle kaynak aktarılmasına son verilmelidir.

-Anayasa'nın laiklik ilkesini yok sayan bütün uygulamalara son verilmeli, laiklik amasız fakatsız tesis edilmelidir.

Bildirinin imzacıları:

Adil Salih, Ressam
Afşin Burak Umar, Avukat
Ahmet Müfit Bayram, Yazar
Ahmet Saltık, Prof. Dr.
Akasya Kansu Karadağ, Dr., Hukukçu, İlerici Kadınlar Derneği (İKİD) GYK Üyesi
Alev Doğan, Gazeteci
Ali Güler, Tüm Yerel Sen Ankara Şube Mali Sekreteri
Ali Özgür Dedeoğlu, Eğitimci
Arzu Becerik, Avukat, İKD Danışma Kurulu Üyesi
Aslı Tanta, Avukatlar Sendikası Yönetim Kurulu Üyesi
Ataol Behramoğlu, Şair
Aysel Tekerek, Türkiye Komünist Hareketi (TKH) Genel Başkanı
Ayşe Sarısu Pehlivan, Yargıçlar Sendikası Başkanı
Ayşegül İbici Oruçkaptan, Peyzaj Mimarı
Bediray Erdost, Avukat
Bengisu İçten, Avukat
Berkay Çelen, Avukat, Yeni Ülke Dergisi Yayın Kurulu Üyesi
Bilgütay Hakkı Durma, Avukat
Can Kayabal, Dr.
Candan Badem, Akademisyen
Cengiz Kılçer, Şair, Yeni Ülke Dergisi Yayın Kurulu Üyesi
Ceyda Cimilli, Avukat
Deniz Aslan Şenkal, Genel Sağlık-İş Denetleme Kurulu Üyesi
Deniz Çelik, İlerici Kadınlar Derneği (İKİD) GYK Üyesi - İzmir Temsilcisi
Deniz Hakyemez, Yazar
Deniz Ulkat, Müzisyen
Derya Ulkat, Müzisyen
Ece Ataer, Yazar
Ekim İsmi, Yeni Ülke Dergisi Genel Yayın Yönetmeni
Ekrem Ataer, Sanatçı, Yazar
Emine Yıldırım, Avukat
Ender Helvacıoğlu, Bilim ve Gelecek Genel Yayın Yönetmeni
Engin Ayça, Sinema Yönetmeni
Erendiz Sayron Atasü, Yazar

Ezgi Oral, İlerici Kadınlar Derneği (İKİD) GYK Üyesi
Fulya Durak, Avukat
Güldeste Dedeoğlu, Genel Sağlık-İş Denetleme Kurulu Sekreteri
Gülşen Tuncer, Sinema ve Tiyatro Sanatçısı, İlerici Kadınlar Derneği (İKİD) Danışma Kurulu Üyesi
Gülser Han, Yazar
Gülten Ulutaş Bakşi, Emekli öğretmen
Gürseli Kara, Diş Hekimi, İlerici Kadınlar Derneği (İKİD) GYK Üyesi
Güvenç Dağüstün, Müzisyen
Haluk Tolga İlhan, Müzisyen
Hamide Rencüzoğulları, Gazeteci, Yazar
Hamit Demirhan, Emekli öğretmen
Hasan Aktaş, Eğitimci
Hasan Kırılgaç, İnşaat ve Yapı İşçileri Sendikası (İYİ-SEN) Genel Başkanı
Hikmet Yaman, Araştırmacı, yazar
Hülya Behramoğlu, Yazar
Hüseyin Çorlu, Bilses Vakfı ve SODEV Kurucu Üyesi
İbrahim Fikri Talman, Emekli Yargıç, Avukat
İlkay Günal, Emekli
İlke Kızmaz, Müzisyen
İlker Cenani Bıçakçı, Prof. Dr.
İzge Günal, Prof. Dr.
İzzettin Önder, Prof. Dr.
Jülide Akköprü, Eğitimci, Yeni Kuşak Köy Enstitülüler Derneği (YK-KED) Bursa Şube Başkanı
Kemal Parlak - Sınıf Tavrı Sözcüsü
Korkut Boratav, Prof. Dr.
Kurtuluş Kılçer, Türkiye Komünist Hareketi (TKH) Merkez Komite Üyesi
Lale Büyük Efe, Avukat
Mahmut Aslan, Pir Sultan Abdal 2 Temmuz Kültür ve Eğitim Vakfı Genel Sekreteri
Melahat Yıldırım, Emekli
Murat Şeref Baba, Avukat
Murtaza Demir, Pir Sultan Abdal Kültür Derneği (PSAKD) Kurucu Başkanı

Nimet Çakılıkaya, İlerici Kadınlar Derneği (İKİD) GYK Üyesi - Antalya Temsilcisi
Nuray Yenil, İlerici Kadınlar Derneği (İKİD) Genel Sekreteri
Onur Parlak, Avukat
Pelin Yücel, Avukat
Rıfat Okçabol, Prof. Dr.
Saadet Ülker, Prof. Dr., Türk Hemşireler Derneği Yönetim Kurulu Eski Başkanı
Sahizer Senem Telli, Emekli öğretmen
Savaş Karabulut, Dr., Mühendis
Selin Aksoy, Avukatlar Sendikası Başkanı
Semih Özalp Günal, Yrd. Doç. Dr., İlerici Kadınlar Derneği (İKİD) GYK Üyesi
Semra Pektopal, Birleşik Kamu İş 3. Dönem MYK üyesi
Serdar Şahinkaya, Yazar, 21. Yüzyıl İçin Planlama Grubu Koordinatörü
Serpil Güvenç, Yazar
Sertaç Canbolat, Çevirmen, Yazar
Sibel Altıntaş İlerici Kadınlar Derneği (İKİD) GYK Üyesi - Gaziantep Temsilcisi
Sibel Özbudun, Yazar
Sinan Kaya, Ressam
Ş. Serap Çatalpınar, İTÜ Birlik Başkanı
Şükran Eroğlu, Avukat
Şükran Soner, Gazeteci, Yazar
Tansu Özcan, Akademisyen
Tülin Tancut, Yazar, İlerici Kadınlar Derneği (İKİD) Danışma Kurulu Üyesi
Umut Kuruç, İlerici Kadınlar Derneği (İKİD) Genel Başkanı
Yaşar Yamaç, Tüm Emekli Sen Tunceli Şube Temsilcisi
Yeliz Toy, Eğitimci, Sendikacı, İlerici Kadınlar Derneği (İKİD) GYK Üyesi
Yeter Türkeş, Avukat
Yurdan Kaya, Sağlık Emekçisi, İlerici Kadınlar Derneği (İKİD) GYK Üyesi
Zeynep Yılmaz, Avukat
Zülal Kalkandelen, Gazeteci, Yazar